Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 365

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ WACO, TEXAS

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἰουλίου 17, 1950

Εὐλαβεστάτους Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους
καὶ Ἐντιμότατα Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια
τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων

Ἀγαπητοί,

Ἰδιαιτέρως ἐφέτος, κατὰ τὰς χαλεπὰς αὐτὰς ἡμέρας, ὀφείλομεν ὅλοι μας νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τοῦ Ἱεροῦ τούτου «μηνὸς τῆς Παναγίας» μας.

Τοὺς Ἱεροὺς Ναούς μας ἂς ἔχωμεν διάπλατα ἀνοικτοὺς κατὰ τὸ Δεκαπενταύγουστον αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ διέλθῃ ὁ κόσμος μὲ ἀγωνίαν καὶ ἂς κανονίσωμεν τὰς Παρακλήσεις εἰς ὥρας καταλλήλους διὰ τοὺς Χριστιανούς μας, ἂς προτρέψωμεν δὲ αὐτοὺς νὰ προσέρχωνται ὅλοι εἰς αὐτὰς πάσῃ θυσίᾳ.

Πρέπει ὅλοι μας νὰ νηστεύσωμεν κατὰ τὰς 15 αὐτὰς ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου. Πρέπει ὅλοι μας νὰ παραλείψωμεν τὰς συγκεντρώσεις καὶ τὰς διασκεδάσεις. Πρέπει ὅλοι μας νὰ ἐξομολογηθῶμεν καὶ νὰ κοινωνήσωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ θλίψει.

Μετ' εὐχῶν πολλῶν καὶ ἀγάπης,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
κ. α. ἀ.
† Ὁ Νύσσης Γερμανός

Βοηθεῖτε τὰ Ἱδρύματα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 365. — AUGUST 1, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ $4.00

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

πρὸς συγγενεῖς σας ἢ φίλους ἢ ἐδῶ ἢ στὴν Ἑλλάδα
εἶναι μία ἐτησία ἢ δύο ἐτῶν συνδρομὴ εἰς τὸν

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»

Συνδρομὴ προπληρωτέα, διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας
ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΟΛΛ. 3.00. — ΔΙΑ ΔΥΟ ΕΤΗ ΔΟΛΛ. 5.00.
Ἐτησία συνδρομὴ δι' Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας $3.50.

Στείλατε καθαρογραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψετε εἰς τὴν διεύθυνσιν:

ORTHODOX OBSERVER, 10 EAST 79th STREET, NEW YORK, 21, N. Y.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21. N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 365 Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1950

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου θὰ λάβῃ χώραν τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον τῆς Ἀχέπα. Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἀμερικῆς θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὸ Κλήβελαντ Ἀδελφοὶ διὰ νὰ μελετήσουν καὶ ἀποφασίσουν τὸ πρόγραμμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχοληθῇ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ Ὀργάνωσις γενικῶς καὶ τὰ κατὰ πόλεις Τμήματα αὐτῆς εἰδικῶς.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἀχέπα ἐπιτελεσθέντα εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀδελφούς μας. Ἡ εὐεργετική της πνοὴ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἁπτὰ δείγματα φιλογενείας καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς τελευταίας Ἀχεπικῆς Ἐκδρομῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κ. Π. Δήμου εἶναι ἐνδεικτικὴ τῶν διαθέσεων τῆς Ὀργανώσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χειμαζομένης Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς Αὐτήν.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Ἀχέπα ἀναγνώρισις τῆς μεγάλης ἀνάγκης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐνταῦθα ἱδρυμάτων τῆς Ὁμογενείας. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἡ Ἀχέπα ἐμελέτησε καὶ συνεζήτησεν ἐπανειλημμένως εἰς τὰ Συνέδριά της καὶ κατῆλθεν πρώτη εἰς τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐνταῦθα ἱδρυμάτων μας.

Τὰ κατὰ καιροὺς ψηφισθέντα ποσὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι ἀπόδειξις τῆς συμβολῆς τῆς Ἀχέπα εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Ὁμογενείας. Τὰ μέχρι τοῦδε καταβληθέντα ὑπὸ τῆς Ἀχέπα πρὸς βοήθειαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποτελοῦν ποσὸν σεβαστόν, τὸ ὁποῖον τοποθετεῖ τὴν Ὀργάνωσιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ὑψίστης σημασίας ἱδρύματος τούτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Τὸ παράδειγμα τῆς Ἀχέπα εἶναι ἀνάγκη νὰ μιμηθοῦν καὶ αἱ ἄλλαι μεγάλαι Ὀργανώσεις. Τόσον ἡ Θεολογικὴ Σχολή μας ὅσον καὶ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, μὲ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον της καὶ τὴν Παιδαγωγικήν της Σχολὴν πρέπει νὰ ἐπισπάσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὠργανωμένης Ὁμογενείας μας κατὰ τρόπον πρακτικόν. Εἶναι ἀνάγκη τὰ ἱδρύματά μας ταῦτα νὰ προικοδοτηθοῦν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συνέχεια καὶ ἡ ἀνάπτυξίς των.

Δεδομένου ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετοῦν τὰ ἱδρύματα ταῦτα εἶναι ἡ διατήρησις τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως εἰς τὴν ζωὴν τῶν τέκνων τῆς Ὁμογενείας, ἡ ὑποστήριξις αὐτῶν εἶναι κάτι ποὺ τὸ ὑπαγορεύει τὸ ἄδολον πατριωτικόν μας ἐνδιαφέρον. Εἶναι ἡ μυστικὴ φωνὴ ποὺ μεταδίδεται ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς πατρώας γῆς. Εἶναι ἐντολὴ ἱερὰ ποὺ ὑποδεικνύει τὴν ἐκτέλεσιν καθήκοντος ἀπέναντι τῆς ἱστορίας.

Τὸ ἐπιχείρημα ἑπομένως μερικῶν ὅτι πρέπει νὰ ἐξαντληταὶ ἡ εὐεργετικὴ διάθεσις τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἔργων ἐδραιωμένων εἰς τὴν γῆν τὴν Ἑλληνικὴν εἶναι ὄχι μόνον λάθος ἀλλὰ καὶ ἐν ταὐτῷ κακίστη ἐξυπηρέτησις τῶν προσδοκιῶν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐὰν εἰς τὴν Ἀμερικανικήν μας Πατρίδα τῆς ὁποίας ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ καλωσύνη καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ θρησκευτικότης μας ἐξησφάλισαν τὴν προσπάθειαν πρὸς διατήρησιν τῶν γνωρισμάτων μας, δὲν ἀποκτήσωμεν τὰ ἱδρύματα ποὺ προϋποθέτει ἡ ἑτοιμασία διὰ τὸ μέλλον, τότε δὲν ἀποδεικνυόμεθα παρὰ ἀχάριστοι καὶ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Διότι ἡ μὲν Ἀμερικὴ μᾶς δίδει ὅλα τὰ μέσα καὶ ἰδίως μᾶς ἀφήνει ἐλευθέρους διὰ νὰ δράσωμεν ὅπως θέλομεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν διατήρησιν τῶν ἀνωτέρω ἰδεωδῶν τῆς φυλῆς μας εἰς τοὺς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανοὺς πολίτας. Ἡ δὲ Ἑλλὰς αὐτὸ ἀκριβῶς διηνεκῶς μᾶς μεταδίδει. Νὰ φυλάξωμεν τὴν παρακαταθήκην τῶν ἀξιῶν αἱ ὁποῖαι Τὴν ἐπέβαλλαν μέσα εἰς τὴν πορείαν τοῦ πολιτισμοῦ.

Διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον πρὸς ὅσα μᾶς παραγγέλλουν αἱ δύο αὐταὶ Πατρίδες εἶναι ἀνάγκη νὰ κατέλθωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀποκτήσεως τῶν ἱδρυμάτων ἐκείνων μέσα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ στεγάσωμεν τὴν ὠργανωμένην μας προσπάθειαν. Εἶναι ἀνάγκη καὶ Σχολεῖα νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ τὰ ὑπάρχοντα νὰ βελτιώσωμεν καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολήν μας νὰ ὁλοκληρώσωμεν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν Ἱεραποστολὴν ἐν Καλιφορνίᾳ νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ ἄλλα ἱδρύματα παρομοίου χα-

Ἀπὸ τὰς Ἐνεργείας τοῦ Ἀρχιεπισ. Μιχαὴλ ἐν Ἀργεντινῇ.

Τοῦ Ἀνταποκριτοῦ τῆς «Βραδυνῆς» Ἀθηνῶν
κ. Ν. ΓΙΑΒΗ

Καταχωροῦμεν ἐκ τῆς ἐγκρίτου Ἀθηναϊκῆς Ἐφημερίδος «Βραδυνὴ» τὸ ἄρθρον τοῦ ἐν Ἀργεντινῇ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς κ. Ν. Γιάβη, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται καὶ ἡ ὠφέλεια ἡ προκύψασα ἐκ τῆς ποιμαντορικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ ἀνὰ τὰς Κοινότητας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

«Ἀνεχώρησε ἐπιστρέφων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη εὑρίσκετο ἐνταῦθα ἀπὸ εἰκοσαημέρου, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ποίμνιόν του καὶ νὰ ἀντιληφθῇ προσωπικῶς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματά του.

Δεδομένου ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκέπτεται τὴν Νότιον Ἀμερικὴν Ἕλλην ἱεράρχης καὶ γνωστοῦ ὄντος τοῦ ἐθνικοῦ παλμοῦ, τοῦ δονοῦντος τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, ὄχι μόνον ἀνεβάπτισε φυχικῶς τὸν ἐνταῦθα Ἑλληνισμόν, ἀλλὰ καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῇ ποικιλοτρόπως ἅπαξ ἔτι τὸ ἐκ παραδόσεως ὑφιστάμενον φιλελληνικὸν ἀργεντινὸν πνεῦμα.

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες τοῦ Μπούενος Ἄϋρες ἐδημοσίευσαν καὶ ἐσχολίασαν εὐμενῶς δηλώσεις τοῦ σεβασμιωτάτου διὰ τὰ ἀνέκαθεν φιλικὰ αἰσθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔναντι τῆς Ἀργεντινῆς καὶ ἐκκλησίν του διὰ τὸν ἄμεσον ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἁρπαγέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων.

Τὴν ἐν λόγῳ ἔκκλησιν ἐπανέλαβεν ὁ Ἕλλην ἱεράρχης ὅταν ἐπεσκέφθη τοὺς Ἀργεντινοὺς ἐπισήμους καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀργεντινῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἁρπαγέντων Ἑλληνοπαίδων. Ὁ σεβασμιώτατος Μιχαήλ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ὁμογενοῦς κ. Κωνσταντίνου Καμπούρη, ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας Στρατηγὸν Περὸν καὶ τὴν σύζυγόν του κυρίαν Εὖαν Περόν, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἱππόλυτον Πάζ, ἐγένετο δὲ δεκτὸς μετὰ πάσης ἐγκαρδιότητος, ἀποσπάσας μάλιστα καὶ ὡρισμένα εὐεργετήματα ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων. Οὕτως ὁ Πρόεδρος Περὸν ἀπεδέχθη παράκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν μετανάστευσις 50 χιλιάδων Ἑλλήνων. Ἀπεδέχθη ἐπίσης ὅπως οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες ἀποστέλλουν μηνιαίως χρηματικὰ ἐμβάσματα εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς τους, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε, λόγῳ τῶν συναλλαγματικῶν περιορισμῶν, ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον. Σημειωτέον ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας, οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἐπίσημος διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς χώρας μας ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ρυθμίσῃ.

Ἡ κυρία Εὖα Περὸν ἐδέχθη προθυμότατα νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως εἰς τὴν Ἑλλάδα, μέσῳ μιᾶς ὀργανώσεως Κοινωνικῆς Βοηθείας, τὴν ὁποίαν ἵδρυσε καὶ διευθύνει ἡ ἰδία, οἱανδήποτε ποσότητα εἰδῶν ἱματισμοῦ ἤθελε συγκεντρώσει ἡ ἐδῶ ἑλληνικὴ παροικία ἐξ ἐρράνων ἢ ἄλλως πως διὰ τὰ ὀρφανὰ ἢ τοὺς συμμοριοπλήκτους.

Κατὰ σύστασιν τῆς κυρίας Περόν, ὁ Ἕλλην Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη διάφορα ἱδρύματα κοινωνικῆς βοηθείας καὶ προνοίας, ἱδρυθέντα καὶ ὀργανωθέντα ὑπὸ τῆς ἰδίας, καὶ τὴν συνεχάρη διὰ τὸ ὄντως μέγα ἀνθρωπιστικὸν ἔργον, τὸ συντελούμενον εἰς αὐτά. Ἡ κυρία Περόν, ἐξ ἄλλου, ἐξῆρε τὴν ἔξοχον δρᾶσιν τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως, ὅτι τὴν θαυμάζει.

Προχθὲς ὁλόκληρος ἡ παροικία παρεκάθησεν εἰς ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα, δοθὲν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ κέντρου «Ἀμπασαντὲρ» πρὸς τιμὴν τοῦ ἀναχωροῦντος ἱεράρχου. Σήμερον ἑκατοντάδες ὁμογενῶν προέπεμψαν τὸν Ἱεράρχην εἰς τὸ ἀεροδρόμιον.»

ρακτῆρος νὰ κτίσωμεν εἰς κεντρικὰς περιφερείας τῆς χώρας.

Αἱ Ὀργανώσεις μας ἔχουν καθῆκον νὰ μελετήσουν τὸ μοναδικόν μας τοῦτο πρόβλημα. Διότι δὲν ἔχομεν ἄλλο. Εἶναι ἑπομένως ὑποχρέωσίς μας νὰ κατευθυνθῶμεν εἰς τὴν λύσιν του ὅσον μεθοδικώτερον δυνάμεθα, ἔχοντες κατὰ νοῦν ὅτι τοῦτο εἶναι καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀμερικῆς βαθυτάτη ἐπιθυμία. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν πρέπει νὰ λείψῃ καμμία Ὀργάνωσις ἀπὸ τὴν στήλην τῆς τιμῆς. Ὅλαι πρέπει νὰ ἀποφασίσουν εἰς τὰ συνέδριά των νὰ συμβάλουν ὅσον δύνανται. Τὰ ποσὰ δὲν εἶναι τὰ μόνα ποὺ χρειαζόμεθα ὅσον εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνάγκης. Ὅταν πάντες θὰ καταλάβουν ὅτι ἡ Ὁμογένεια ἐν Ἀμερικῇ πρέπει νὰ προικοδοτηθῇ μὲ ἱδρύματα ἄξια τῶν παραδόσεων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν, τότε τὰ ποσὰ δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ εὑρεθοῦν.

Ἡ Ἀχέπα εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριόν της αὐτὸ ἂς ἔχῃ θέμα. Ἂς ὁρίσῃ ὡς σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς της τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνάγκης, νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ὁμογένεια ἐν Ἀμερικῇ ἱδρύματα πρὸς διατήρησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν γνωρισμάτων της. Θὰ εὕρῃ σύμφωνον εἰς τοῦτο ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειαν. Θὰ ἔχῃ εἰς τὸ πλευρόν της τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ παράδειγμά της θὰ χειραγωγήσῃ καὶ τὰς ἄλλας ὀργανώσεις διὰ νὰ κάμουν ἐκεῖνο ποὺ πρέπει ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ προβλήματος ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ κάθε μία χωριστὰ καὶ ὅλαι μαζὶ αἱ Ὀργανώσεις μας.

Τὸ Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ Τορόντον

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων
κ. κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ὁ γεραρὸς Μητροπολίτης Θυατείρων Σεβ. κ. κ. Γερμανὸς πρὸ δεκαημέρου διελθὼν ἐκ Νέας Ὑόρκης μετέβη εἰς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ διὰ νὰ συμμετάσχῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου εἰς τὸ ἐκεῖ συνελθὸν συνέδριον τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τῶν ἓξ προέδρων τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὁ ἴδιος. Ἐπιστρέψας μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εἰς Νέαν Ὑόρκην παρεκλήθη ὅπως ἐκθέσῃ δι' ὀλίγων τὰ κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο συζητηθέντα. Καταχωροῦμεν κατωτέρω τὰς σκέψεις τοῦ Ἁγίου Θυατείρων.

«Εἰς τὸ Τορόντον τοῦ Καναδᾶ ἀπὸ τῆς 5ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης τοῦ ἰδίου συνεδρίασε πρῶτον ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δεύτερον ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ, ἀποτελουμένη ἐξ 90 μελῶν ἀντιπροσωπευόντων 160 Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσώπευσαν ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Φλορόσκη καὶ ὡς ἀναπληρωματικὸς ὁ Καθηγητὴς τοῦ ἐν Παρισίοις Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Τσάντερ.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦτο κατὰ πρῶτον νὰ δεχθῇ τὰς ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ σύμπλεγμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὸ Συνέδριον ἤψατο καὶ γενικωτέρων ζητημάτων ὅπως τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθέσεως τῆς Κορέας καὶ ἐπεδοκίμασε τὴν δήλωσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὅπως ὑποστηριχθῇ ἡ ἐν Κορέᾳ ἐνέργεια αὐτῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιτιθεμένων Βορειοκορεατῶν. Ἐζήτησε ὅμως ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ χρῆσις ἀτομικῶν καὶ βακτηριογόνων ὅπλων.

Ἐπίσης τὸ Συνέδριον ἠσχολήθη μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῆς μελλούσης Γενικῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία ὡρίσθη ὅπως ἀποτελεσθῇ ἐξ 600 μελῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Θὰ συνέλθῃ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1953 εἰς τὸ Νόρθγουέστερν Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου. Ἀνετέθη εἰς τὴν Ἐκτελεστ. Ἐπιτροπὴν ὅπως καθορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν δι' ὧν θέλει ἀντιπροσωπευθῇ ἑκάστη τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν. Ὡς θέμα κεντρικὸν διακλαδιζόμενον εἰς συγγενῆ πρὸς αὐτὸ θέματα ὡρίσθη ἡ βεβαίωσις ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς Κύριος εἶναι ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κόσμου. Ἐπιτροπὴ θέλει προπαρασκευάσει λεπτομερὲς πρόγραμμα καὶ ὑποβάλει αὐτὸ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ συνέλθῃ ἐν Γενεύῃ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1951 (4—11).

Ἐδέχθη ὡσαύτως ἔκθεσιν τῶν προσφύγων ἐν Εὐρώπῃ καὶ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Κίνᾳ, Ἰνδίας, Πακιστὰν καὶ Κορέᾳ. Ἐκάλεσε δὲ τὰς Ἐκκλησίας ὅπως αὐξήσουν τὰς προσπαθείας των πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. Ἐπίσης ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ἐκ τῶν Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ αὐτοῦ ἐξέλεξε τὸν γνωστὸν ἀνθρωπιστὴν καὶ φιλέλληνα Ἐπίσκοπον Νορβηγίας EIVIN BERGRAVE.

Ἤκουσε καὶ ἐδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ Τμήματος Διεκκλησιαστικῆς Βοηθείας καὶ ὑπηρεσίας προσφύγων καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπικαλεσθῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν βοήθειαν τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Τμήματος. Ὡς γνωστὸν τὸ Τμῆμα τοῦτο πολλάκις μέχρι τοῦ νῦν ἤλθεν ἐπίκουρον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦ νῦν νὰ βοηθῇ αὐτὴν εἴτε δι' ἀποστολῆς Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν εἴτε διὰ τῆς παροχῆς ὑποτροφιῶν.

Τὸ Συνέδριον ἀντιμετωπίζον ἔτι τὸν ὑφιστάμενον παρὰ διαφόροις Ἐκλησίαις δισταγμὸν περὶ συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου ἐδέχθη καὶ συνέστησε πρὸς μελέτην εἰς τὰς Ἐκκλησίας πλήρη δήλωσιν ἡ ὁποία ἐξετάζει τί τὸ Συμβούλιον περιλαμβάνει καὶ τί δὲν περιλαμβάνει διὰ τὰς συνιστώσας αὐτὸ Ἐκκλησίας ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλαις σχέσει αὐτῶν. Ἡ δήλωσις αὕτη φέρει τὸν τίτλον: «Ἡ Ἐκκλησία, Αἱ Ἐκκλησίαι καὶ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν». Τὸ ἔγγραφον τοῦτο καθορίζον τὴν θέσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ διασαφηνίζον τὴν σχέσιν πρὸς αὐτὸ τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν διασκέδασιν τῶν μέχρι τοῦδε ὑφισταμένων ἀμφιβολιῶν καὶ θὰ συμπληρώσῃ οὕτω τὴν Ἀμφικτυονίαν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ Συνέδριον ἀπησχόλησεν ἰδιαιτέρως καὶ τὸ ζήτημα τῶν Φυλετικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν, καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων περισσοτέρων τῆς μιᾶς φυλῆς.

Ὡσαύτως ἐδέχθη ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ Πίστεως καὶ Διοικήσεως (Faith and Order) περιέχουσαν τὰ σχέδια διὰ τὴν προκαταρκτικὴν συγκρότησιν παγκοσμίου συνεδρίου Πίστεως καὶ Διοικήσεως εἰς τὴν πόλιν Lund τῆς Σουηδίας κατὰ τὸ ἔτος 1952. Ὑπεβλήθη ὡσαύτως ἔκθεσις περὶ τῆς δράσεως τοῦ Τμήματος τῆς Νεολαίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξήρθη ἡ Ὀρθόδοξος συμμετοχὴ ἐν Κύπρῳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ὅπου ἡ Νεολαία ἀνταπεκρίθη θαυμασίως εἰς τὸ πρόγραμμα ποὺ κατήρτισε καὶ ὑπέβαλεν ἡ ἐπιτροπή.

Ἐν τέλει ἀπεδέχθη τέσσαρας Ἐκκλησίας ὡς μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀναβιβαζομένου οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ εἰς 160 τῶν συμμετεχουσῶν εἰς αὐτὸ Ἐκκλησιῶν. Τὸ Συνέδριον ἐπίσης λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς

χώρας ὅπου ἐπικρατεῖ ὁ Ἰσλαμισμὸς καὶ ὁ Ρωμαιοκαθολικισμὸς ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καταπατεῖται ἀπεφάσισεν ὅπως τονίσῃ καὶ αὖθις τὴν ἀνάγκην τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας».

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἠγαθύνθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς κάτωθι ἐρωτήσεις ὑποβληθείσας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὀρθ. Παρατηρητοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη:

1) Ποῖαι αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἢ ὡς τὴν ὀνομάζετε «Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν»;

2) Διατί ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπέστειλεν ἀντιπρόσωπον εἰς τὸ ἐν Τορόντῳ Συνέδριον;

3) Ποία ἡ αἰτία τῆς μετὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Ἀμστερνταμ ἐφεκτικῆς στάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν;

4) Πῶς κρίνετε ὑμεῖς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξ ἀπόψεως Ὀρθοδόξου:

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Θυατείρων ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

1) «Αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν παραμένουν αἱ αὐταὶ ὡς ἀπ' ἀρχῆς. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ 1920 ἐξέδωκε ἐγκύκλιον περὶ συνεργασίας μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐνδιαφερόντων ὁλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον. Ἀπέστειλεν ἀντιπροσώπους τόσον εἰς τὰ προπαρασκευαστικὰ Συνέδρια Faith and Order ἐν Γενεύῃ ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐπακολουθήσαντα ἐν Λωζάνῃ, Στοκχόλμῃ, Ὀξφόρδῃ, Ἐδιμβούργῳ καὶ Ἀμστερνταμ. Οὐδεμία ἔκτοτε ἔγινε μεταβολὴ ἔναντι τοῦ ἐν Ἀμστερδαμ ἱδρυθέντος διὰ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο παγκοσμίων κινήσεων Faith and Order καὶ Life and Work Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

2) Κατὰ τὰς δηλώσεις ἃς εἰς τὸ ἐν Chichester τῆς Ἀγγλίας Συνέδριον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἔκαμε τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Καθηγητὴς κ. Α. Ἀλιβιζᾶτος ἀντιπροσωπεύων τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατ' ἀρχὴν ἐνέκρινε τὴν ἀντιπροσώπευσιν αὐτῆς δι' αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν ὅμως ὅπως προβῇ εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν καὶ δήλωσιν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1949.

Καίτοι ὅμως ἔκτοτε παρῆλθον ἐννέα μῆνες ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς οὐδεμίαν προέβη ἀπόφασιν. Ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Ἀλιβιζᾶτος ἀνέφερε τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς παρακωλύον τὴν ἐλευσίν του εἰς Τορόντον ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ Ἱ. Σύνοδος νὰ προβῇ εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς συνέδριον τῆς Ἐκτελεστικῆς καὶ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ παρευρεθῶσιν οἱ ἀρχικῶς ὁρισθέντες ὡς μέλη αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐλπίδα ταύτην διετύπωσα ἐν Ραδιοφωνήματί μου ἐν Τορόντῳ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν Κυριακὴν 16 Ἰουλίου.

3) Φρονῶ ὅτι δὲν κατενοήθη ἐπαρκῶς ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Θεολόγων τῆς Ἑλλάδος εἰσέτι τὸ ἔργον καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ὡς ἀνέφερα, ἀπεφάσισε νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἐν Τορόντῳ Συνέδριον, ἀνὰ τὰς Ἐκκλησίας πρὸς μελέτην, θὰ διασκεδάσῃ κάθε δισταγμὸν ὅστις προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου τῆς συνεργασίας ἡμῶν μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἃς ἀποδεχόμεθα ὡς μὴ δεχομένας τὴν Ὀρθόδοξον ἀντίληψιν, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἀποστολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ὀρθὴ ἐν τῷ κόσμῳ. Φρονοῦμεν ὅτι διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου θέλει διασαφηνισθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὁ δισταγμὸς οὗτος.

4) Ἐκεῖνος ὅστις γνωρίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον παίζει αὐτὸ διευκολύνον τὸ κοινὸν ἔργον ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ χρήσιμον τοῦ Συμβουλίου τούτου. Ὁ εὐρύτερος χαρακτὴρ τὸν ὁποῖον ἔδωκε εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τὸ Συνέδριον τοῦ Ἀμστερνταμ, ὑπελήφθη ὑπό τινων ὡς ἐξισώνων τὰς ἱστορικῶς ἀπ' ἀρχῆς ἱδρυθείσας καὶ ὑφισταμένας Ἐκκλησίας πρὸς τὰς προτεσταντικὰς παραφυάδας. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶχε πάντοτε καὶ ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐκθέτῃ ὄχι μόνον τὰς κοινωνικὰς ἀλλὰ καὶ τὰς δογματικὰς ἀπόψεις αὐτῆς καὶ νὰ διαμαρτύρεται ὁσάκις ἐνεφανίσθησαν ἀπόπειραι πρὸς διατύπωσιν ἀρχῶν ἀντικειμένων πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον δογματικὴν ἀντίληψιν. Οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος ἐκ τῆς τοιαύτης συνεργασίας. Πλεῖσται τοὐναντίον αἱ ὠφέλειαι τῶν ὁποίων ἐλαχίστη δὲν εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῶν Ὀρθοδόξων ἀπόψεων ἐνώπιον τοῦ Προτεσταντικοῦ κόσμου καὶ ἡ σὺν τῷ χρόνῳ στροφὴ αὐτοῦ εἰς τὴν πληρεστέραν κατανόησιν τοῦ πνεύματος τῆς Ὀρθοδοξίας.»

Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώνουν εἰς τὸ Τμῆμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου

Θ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ, Θεολόγου

Εἰς τὴν περικοπὴν τῆς Σαμαρείτιδος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παρουσίασε τὸ Χριστὸ ὡς τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, τὸ ὁποῖον δροσίζει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ὁριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα. Ὁ ἄνθρωπος κρύβει μέσα του μεγάλας πνευματικὰς ἀνάγκας. Ἡ ψυχή μας μοιάζει μὲ ἀπύθμενο ἄβυσσο. Ὅλοι αἰσθανόμεθα μέσα μας ἕνα κενό, ποὺ τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ. Σὰν τὸ διψασμένο λάφι, ποὺ μὲ φλογισμένο πόθο ὁρμάει στὶς νεροσυρμές, ἔτσι καὶ ἡ ἀνήσυχη ψυχή μας διαρκῶς στρέφεται πρὸς τὴν εὐτυχία. Τὶς περισσότερες φορὲς ξεγελώμαστε καὶ νομίζουμε πὼς θὰ σβύσουμε τὴ δίψα μας σὲ ἐφήμερες ἀπολαύσεις καὶ ἡδονὲς τῆς στιγμῆς. Πόσο γελασμένοι ὅμως βγαίνουμε κάθε φορά. Μοιάζουμε μὲ τὸ διψασμένο ὁδοιπόρο, ποὺ προσπαθεῖ νὰ σβύσῃ τὴ δίψα του μὲ ἁλμυρὸ νερό. Ὅσο πίνει, τόσο διψᾷ καὶ ὅσο διψᾷ τόσο πίνει. Οἱ βιολογικές μας ἀνάγκες εἶναι εὔκολο νὰ ἱκανοποιηθοῦν. Ἡ φωνή τους ἠμπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ δυνατή, ἀλλὰ μόλις ἱκανοποιηθοῦν, κοιμοῦνται. Ἡ ψυχὴ ὅμως ἔχει ἀπαιτητικὲς ἀνάγκες ποὺ δὲν ἱκανοποιοῦνται μὲ ἐγκόσμια ἀγαθά.

Φοβερὸ τὸ μαρτύριο τῆς δίψας. Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὶς τελευταῖες στιγμὲς ἑνὸς παιδιοῦ, ποὺ τρυπημένο στὴν κοιλιὰ ἀπὸ σφαῖρα καιγόταν ἀπὸ τὸν πυρετὸ τῆς περιτονίτιδος. Οἱ ἰατροὶ διατηροῦσαν ἀκόμη κάποια ἐλπίδα διασώσεως καὶ αὐστηρὰ ἀπηγόρευαν τὸ νερό. Μέσα στὸ παραλήρημά του ἱκέτευε τὸ δύσμοιρο γιὰ δυὸ σταγόνες νερό. Ὅλοι στεκόμασταν βουβοὶ στὸ προσκέφαλό του. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἕνα χαμόγελο ζωγραφίστηκε στὸ χλωμό του προσωπάκι. Τὰ ξεραμμένα χειλάκια του κάτι ἄρχισαν νὰ ψιθυρίζουν. «Ἔλα πατεροῦλι», ἔλεγε τώρα πειὸ δυνατά. «Ἔλα πειὸ κοντά, ἔλα, μὴ φεύγεις, δόσε μου τὴ στάμνα, δὲ θὰ πιῶ πολύ, ἄφησέ την στὰ χέρια μου, μόνο τὸ στόμα μου θὰ βρέξω». Ὁ μεγάλος του ἀδελφὸς τὸν κρατοῦσε νὰ μὴ πεταχθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ κρεββάτι. Τὸ μελλοθάνατο παιδὶ ἔβλεπε τὸν πεθαμένο πατέρα του, νὰ τοῦ προσφέρῃ τὸ κανάτι. Ἔκλεισε τὰ ματάκια του τὸ ταλαίπωρο μὲ τὸν καϋμὸ τοῦ νεροῦ.

Φοβερὸ τὸ μαρτύριο τῆς δίψας, δίψα ὅμως ἀπέραντη βασανίζει καὶ τὶς ψυχές μας, ἀγαπητοί. Κλασικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ ψυχικοῦ μας καϋμοῦ εἶναι ὁ Αὐγουστῖνος. Ἕνα ἀπὸ τὰ πειὸ ἀνήσυχα πνεύματα τῆς ἱστορίας, ἐδοκίμασε στὰ νειᾶτα του ὁ Αὐγουστῖνος ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Παῦλο, ἀνατόμος τῆς ἀνθρωπίνης καρδιᾶς, ὅλα τὰ ἀγαθά, ποὺ τοῦ προσέφεραν αἱ σύγχρονες πηγές. Βουτήχτηκε στὴ γνῶσι καὶ τὴ σοφία, στολίστηκε μὲ ὑπόληψι καὶ δόξαν διδασκάλου, ἀκόμη καὶ στῆς ἁμαρτίας τὸ βοῦρκο κυλίσθηκε, γιὰ νὰ ξεγελάσῃ τὴν ψυχή του, ποὺ σὰν τρελλὴ ἔτρεχε πίσω ἀπὸ τὸ φάντασμα τῆς εὐτυχίας. Οἱ μέρες του ὅμως περνοῦσαν ἀπελπισμένες. Στὸ τέλος τὸν ἅρπαξε τὸ δίχτυ τῆς χάριτος, ὅπως τὸν Παῦλο στὴν ὁδὸ τῆς Δαμασκοῦ. Ὁ Θεός, σὰν ἐπιδέξιος κυνηγός, στήνει παγίδες στὸ διάβα μας. Μόνον τότε ἔσβυσε ὁ Αὐγουστῖνος τὴ δίψα τῆς ψυχῆς του στὸ ζωντανὸ νερό, ποὺ εἶχεν ὑποσχεθῇ ὁ Κύριος στὴ Σαμαρείτιδα. Τότε δροσίστηκε ἡ καρδιά του στὴ ζωντανὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεό. Ἔτσι, ἐπιγραμματικὰ σημειώνει στὶς ἐξομολογήσεις του «ἀνήσυχη εἶναι ἡ καρδιά μας ἕως ὅτου σὲ εὕρῃ καὶ ἀναπαυθῇ σὲ σένα Κύριε». Τὸν πόθο τῆς ψυχῆς μας δὲν ἱκανοποιεῖ κανένα ἀγαθὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Θεό. Ἡ ψυχή μας εἶναι γιὰ Κεῖνον πλασμένη καὶ μόνον στὴν ἀγκαλιά του βρίσκει τὴν ἀνάπαυσίν της. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινὸς ἔρωτας. Θεῖος ἔρως, ὅπως λέγουν οἱ πατέρες. Κάθε ἄλλος ἔρως μπροστὰ σ' αὐτὸν εἶναι βεβήλωσις καὶ κάθε ἄλλη ἀγάπη εἰδωλολατρεία. Νὰ γιατί ἡ πρώτη ἐντολὴ ζητεῖ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. Πρῶτα ὁ Θεὸς καὶ δεύτερος ὁ ἑαυτός μας, καὶ ὁ πλησίον μας, ποὺ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεὸ πρέπει νὰ ἀγαποῦμε σὰν τὸν ἑαυτόν μας.

Τώρα γιὰ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς οἱ ἀλήθειες αὐτὲς ἠμπορεῖ νὰ φανοῦν παραληρήματα. Ἔτσι φάνηκαν καὶ τὰ λόγια τοῦ Πέτρου στοὺς σοφοὺς τῆς Σιὼν τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸν πῆραν γιὰ μεθυσμένο. Πολλὲς φορὲς καὶ μεῖς οἱ ἴδιοι παραξενευόμαστε μὲ τὸν ἑαυτόν μας, κάθε φορὰ ποὺ θὰ τύχῃ νὰ γυρίσουμε πίσω στὸν κόσμο ἐπειτα ἀπὸ μιὰ ψυχικὴ ἱεραποδημία κοντὰ στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ὡς τόσο ὅμως δὲν παύουν νὰ ἀνθοῦν αἱ ἀμυγδαλιὲς γιατὶ ὑπάρχουν τυφλὰ μάτια, ποὺ δὲν τὶς βλέπουν, οὔτε νὰ κελαϊδοῦν τὰ ἀηδόνια, ἐπειδὴ ὑπάρχουν κουφὰ αὐτιά. Νὰ γιατί ἔπειτα ἀπὸ κάθε διδασκαλία του ὁ Κύριος βροντοφωνοῦσε: «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.» Νὰ γιατὶ χωρὶς δισταγμὸ ὠνόμασε τοὺς φαρισαίους τυφλοὺς καὶ μωρούς. Τώρα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ διακρίνουν τὶς πνευματικὲς πραγματικότητες, ἠμπορεῖ νὰ εἶχαν πολὺ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὴν ὀξυδέρκειά τους. Καὶ σήμερα ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς εἴμαστε καὶ μεῖς, ὁ καθένας μας, σὲ στιγμὲς ψυχικῆς στειρεύσεως, ποὺ ἔχουμε τὰ μάτια κλειστὰ στὰ θεῖα μεγαλεῖα. Ἠμπορεῖ νὰ εἴμεθα τετραπέρατοι καὶ νὰ πιστεύουμε, πὼς καὶ ἀπὸ πίσω ἀκόμη ἔχουμε μάτια. Τί τὰ θέλετε ὅμως. Ὅποιος δὲν βλέπει τὶς πνευματικὲς πραγματικότητες καὶ δὲν νοητεύεται ἀπὸ αὐτές, εἶναι τυφλός. Ὅποιος εἰρωνεύεται τὰ θεῖα καὶ ἐκείνους ποὺ τὰ τιμοῦν εἶναι ἀκόμη πειὸ στραβός. Ποιὸς θὰ πίστευε πρὶν ἀπὸ πενῆντα χρόνια, πὼς ὅλοι κολυμποῦμε σὲ κύματα ἀπὸ μουσικὲς μελωδίες καὶ πὼς θὰ ἠμποροῦμε μιὰ μέρα νὰ τὶς συλλάβουμε; Μόλις ὅμως ἀποκτήσαμε τὸ κατάλληλο ὄργανο, τὸ ραδιόφωνο, μᾶς ἀποκαλύφτηκε ἕνας καινούργιος κόσμος. Πειὸ μπρο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΝ εἶναι περίοδος ψυχικῆς περισυλλογῆς. Αἱ παρακλήσεις μὲ τὸ θαυμάσιον καὶ ἁρμονικὸν περιεχόμενον τῶν Ὕμνων των εἶναι ἀρκετὸν βοήθημα διὰ τὴν περισυλλογὴν ταύτην. Περιγράφουν τὴν ζωήν μας. Εἶναι ζωγραφισμένη εἰς τοὺς στίχους των ἡ ἐσωτερική μας ἀκαταστασία. Ζητεῖται δι' αὐτῶν ἡ χειραγωγία τῆς Παναγίας διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Διὰ νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς ἀνασυντάξεώς του. Διὰ νὰ τὸν καθαρίσωμεν ἀπὸ σκέψεις καὶ πράξεις σκοτεινάς. Ἡ νηστεία καὶ ἡ προσευχή, ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ προσέλευσις πρὸς τὸ Μυστήριον εἶναι τὰ μοναδικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται ὁ καθαρμός μας. Ὅλοι ἔχομεν ἀνάγκην τοῦ καθαρμοῦ αὐτοῦ. Θὰ ἐπέφταμεν εἰς πλάνην οἰκτρὰν ἂν θὰ ἐλέγαμεν ὅτι εἴμεθα καθαροί. «Οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου.» Οὐδεὶς εἶναι ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Διὰ τοῦτο καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἐσωτερικήν μας ἀκαταστασίαν καὶ νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἑαυτοῦ μας. Τὸ Δεκαπενταύγουστο μέσα εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν θερινῶν κοσμικῶν διασκεδάσεων εἶναι θαυμασία εὐκαιρία διὰ τὴν σπουδαίαν αὐτὴν ἐνδοσκόπησίν μας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ ψυχική μας ὑγεία καὶ ἡ σωτηρία μας. Μὲ τὴν χειραγωγίαν τῆς Παναγίας ἂς ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ψυχικήν μας περισυλλογήν. Αἱ κατανυκτικαὶ παρακλήσεις θὰ μᾶς βοηθήσουν. Ἀρκεῖ νὰ τὰς παρακολουθήσωμεν.

—✦—

ΗΜΕΡΑΙ ΧΑΛΕΠΑΙ

ΧΩΡΙΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΝ διερχόμεθα καὶ πάλιν δυσκόλους ἡμέρας. Ὁ τρόμος γενικοῦ πολέμου ἤρχισε νὰ εἰσχωρῇ μέσα μας. Ἡ πληγὴ ποὺ ἄνοιξε εἰς τὴν Κορέαν παρουσιάζει συμπτώματα ἐπεκτάσεως. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσευχάς μας. Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου ἀπειλεῖται. Τὸ ὅπλον τῶν πιστῶν εἶναι ἡ προσευχή. Ἂς τὸ χρησιμοποιήσωμεν ὅσον περισσότερον δυνάμεθα. Τὴν χαλεπότητα τῶν ἡμερῶν τούτων ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ συνιστᾷ δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ εἰς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας τῶν Παρακλήσεων τοῦ Δεκαπενταυγούστου ὥστε διὰ τῆς προσευχῆς νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς δεήσεις τοῦ χριστιανικοῦ Κόσμου ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν κόσμον μας τὸν ἀπειλούμενον ὑπὸ τῶν τρομοκρατικῶν μεθόδων τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ.

ΤΟ ΟΠΛΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ἀρχιστράτηγος τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων καὶ Πρόεδρος τοῦ Κολομβιανοῦ Πανεπιστημίου κ. D. Eisenhower εἰς ὁμιλίαν του ἐσχάτως ἀναφερόμενος εἰς τὰς προπαγανδιστικὰς μεθόδους τοῦ κομμουνισμοῦ εἶπεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἐλεύθερος κόσμος εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὴν προπαγάνδαν τῆς ἀληθείας. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ κομμουνισμοῦ κερδίζουν ἔδαφος διὰ τῆς προπαγάνδας. Διαδίδουν ψεύδη καὶ τὰ παρουσιάζουν ὡς ἀλήθειαν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπικρατοῦν. Σπείρουν σύγχυσιν καὶ θερίζουν κατόπιν τοὺς καρποὺς μὲ τὸ δρέπανον τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ διασυρμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ προπαγανδιστικὴ μέθοδος τοῦ ψεύδους ἐπιτυγχάνει διατί θὰ ἀποτύχῃ ἡ διάδοσις τῆς ἀληθείας; Αὐτὸ συνέστησεν ὁ Στρατηγός. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προπαγανδισθῇ ἡ ἀλήθεια. Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔχει μόνον τὴν Ἀτομικὴν Βόμβαν. Ἔχει ἰδιαιτέρως τὴν Τ. Βόμβαν, ποὺ σημαίνει Βόμβαν τῆς ἀληθείας. Εὐτυχῶς ποὺ ἤρχισε νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς καὶ εἰς τοὺς ὑποδούλους τὸ δίκτυον τῆς διαδόσεως τῆς ἀληθείας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντιληφθοῦν ἰδίως οἱ τυραννούμενοι λαοὶ τὸ σκότος μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκάλυψεν ἡ Κομμουνιστικὴ τυραννία.

—✦—

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ ΟΤΙ Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ μας ὡς μοναδικὸν μέσον συντηρήσεώς της ἔχει τὸ Μονοδολλάριον διὰ τοῦ ὁποίου καλύπτει τὰς πολλαπλᾶς της ἀνάγκας. Εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφερθοῦν ποῖαι καὶ πόσαι εἶναι αἱ ἀνάγκαι αὐταί, διότι πάντες οἱ Ὁμογενεῖς εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰς γνωρίζουν. Ἀρκεῖ νὰ ρίψουν ἕνα βλέμμα εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἱδρύματα ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ἰουδαϊκῶν Συναγωγῶν διὰ νὰ καταλάβουν πόσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀπόκτησιν ἱδρυμάτων. Εἶναι ἄλλως τε εἰς θέσιν οἱ περισσότεροι Ὁμογενεῖς, λόγῳ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ των πνεύματος νὰ ἀξιολογήσουν εὔκολα τί ἀπαιτεῖται διὰ τὴν συντήρησιν ἱδρυμάτων καὶ προσωπικοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀναμένουν οἱ πάντες νὰ ἐξυπηρετηθοῦν. Διὰ τοῦτο καὶ εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις πάντων νὰ καταβάλλουν τὸ Μονοδολλάριον πρὸς συντήρησιν καὶ εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν τῶν ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ δὴ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ προγράμματος αὐτῆς. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπεκταθῇ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ περιλαμβάνον μέσα εἰς αὐτὸ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς Ὁμογενείας χωρὶς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν. Εἶναι ἑπομένως μεγάλη ἀνάγκη ὅλοι οἱ Ἱερεῖς, Σύμβουλοι, Φιλόπτωχοι, Ὀργανώσεις, Σωματεῖα, νὰ βοηθήσουν ὥστε ἡ ἐκστρατεία συλλογῆς τοῦ Μονοδολλαρίου νὰ ἐπιτύχῃ, διότι ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Διεστραμμένοι Χαρακτῆρες

'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Τέκνον Τίτε, εἶναι ἀληθινὰ τὰ χριστιανικὰ λόγια. Καὶ σὲ θέλω νὰ ἐπιμένῃς εἰς αὐτὰ ὥστε νὰ φροντίζουν ὅσοι ἔχουν πιστεύσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἐπιδίδωνται σὲ καλὰ ἔργα. Τέτοια ἔργα εἶνε καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Μὴ συμμετέχῃς στὲς μωρὲς συζητήσεις καὶ γενεαλογίες καὶ φιλονικίες καὶ λογομαχίες ὡς πρὸς τὸν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. 'Αφοῦ θὰ συμβουλεύσῃς μιὰ καὶ δυὸ φορὲς αἱρετικὸν ἄνθρωπον παράτα τον, διότι ὡς γνωρίζεις εἶναι διεστραμμένος καὶ ἁμαρτάνει. 'Ο ἴδιος καταδικάζει τὸν ἑαυτόν του.

Ὅταν θὰ σοῦ στείλω τὸν 'Αρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικόν, φρόντισε νὰ ἔλθῃς γρήγορα κοντά μου εἰς τὴν Νικόπολιν. 'Εκεῖ ἐσκέφθηκα νὰ ξεχειμωνιάσω. Τὸν Ζηνᾶν τὸν δικηγόρον καὶ τὸν 'Απολλὼ βοήθησε εἰς τὸ ταξίδι τους ὥστε νὰ μὴ τοὺς λείψῃ τίποτε. Οἱ δικοί μας πρέπει νὰ μάθουν νὰ ἐπιδίδωνται σὲ ἔργα καλὰ ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέσιν νὰ προσφέρουν βοήθειαν ὅταν παρουσιάζεται ἀνάγκη καὶ νὰ μὴ μένουν ἄκαρποι. Χαιρετίσματα ἀπὸ ὅσους εἶναι μαζύ μου. Χαιρέτησε ὅσους μᾶς ἀγαποῦν καὶ πιστεύουν. Ἡ χάρις νᾶναι μὲ ὅλους σας. 'Αμήν. (Παράφρ. Πρὸς Τίτον κεφ. 3:7-15. Περικοπὴ Κυριακῆς 'Αγίων Πατέρων.)

Ἡ πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ εἶναι μικρὰ ἀλλὰ πλουσία εἰς συμβουλάς. 'Εξ αὐτῆς δύο περικοπαὶ διαβάζονται τὸν χρόνον στὴν 'Εκκλησίαν μας. Ἡ μία ὡρίσθη διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων (Κεφ. 2, 11-14) καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὰς δύο Κυριακὰς τῶν 'Αγίων Πατέρων ποὺ ἑορτάζομεν τοὺς μῆνας 'Ιούλιον καὶ 'Οκτώβριον.

Περὶ τοῦ Τίτου γνωρίζομεν ὅτι ἦτο 'Εθνικός. Συνηντήθη μετὰ τοῦ Παύλου εἰς τὴν 'Αντιόχειαν τὴν ἐποχὴν ποὺ συνεζητεῖτο ἂν οἱ 'Εθνικοὶ διὰ νὰ γίνουν Χριστιανοὶ θὰ πρεπε πρῶτα νὰ γίνουν 'Ιουδαῖοι. 'Εκ τῆς 'Ιστορίας γνωρίζομεν ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ ἄποψις τοῦ Παύλου κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ 'Εθνικοὶ ἐγίνοντο κατ' εὐθεῖαν Χριστιανοὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ γίνουν πρῶτα 'Εβραῖοι καὶ χωρὶς νὰ φυλάγουν τὰ 'Ιουδαϊκὰ ἔθιμα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς αὐτοὺς ποὺ ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γίνουν 'Εβραῖοι ἦτο καὶ ὁ Τίτος, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος εἶχε συνοδόν του. Μαζύ του ἐπεσκέφθη πολλὰς πόλεις.

Ἡ ἀξία τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τίτου φαίνεται ἰδίως εἰς τὴν Κόρινθον καὶ εἰς τὴν Κρήτην. Εἰς τὴν Κόρινθον ἀπεστάλη διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν 'Εκκλησίαν. 'Απέδειξε σπουδαίαν διοικητικὴν ἱκανότητα. Πρὸ αὐτοῦ εἶχεν ἀποσταλῆ ὁ Τιμόθεος. 'Αλλ' ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατώρθωσεν αὐτὸς τὸ ἐπέτυχεν ὁ Τίτος. Ἡ 'Εκκλησία τῶν Κορινθίων εἰρήνευσε. 'Αρκεῖ κανεὶς νὰ διαβάσῃ τὸ ἕβδομον καὶ ὄγδοον κεφάλαιον τῆς δευτέρας πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν ἔφερε εἰς πέρας ἡ διοικητικὴ εὐστροφία τοῦ Τίτου. Τὸν ἀνέμενε μὲ ἀγωνίαν ὁ Παῦλος διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἀποτελέσματα. Διὰ νὰ δείξῃ δὲ πόσον τὸν ἐχαροποίησαν τὰ καλὰ νέα τῆς εἰρηνεύσεως ποὺ τοῦ μετέδωκε ὁ Τίτος γράφει εἰς τοὺς Κορινθίους: «'Ο Θεὸς ποὺ παρηγορεῖ τοὺς ταπεινούς, παρηγόρησε καὶ μένα μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Τίτου».

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ὁ Παῦλος μετέβη ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς τὴν Κρήτην μαζὺ μὲ τὸν Τίτον. 'Εκεῖ ἐκήρυξε ὁ Παῦλος. Διὰ νὰ ὀργανωθοῦν ὅμως οἱ πιστοὶ εἰς 'Εκκλησίαν ἔπρεπε νὰ δουλέψῃ ὁ Τίτος. Τὸν ἀφίνει ἐκεῖ ὁ Παῦλος. Γνωρίζει τὴν διοικητικήν του ἱκανότητα. Τὸν εἶχε δοκιμάσει εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κορίνθου. Τὸν ἐμπιστεύεται τώρα καὶ εἰς τὰς δυσκολίας τῆς ὀργανώσεως τῆς 'Εκκλησίας τῆς Κρήτης. Διὰ νὰ τὸν διευκολύνῃ τοῦ γράφει τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοῦ ὑποδεικνύει τί νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς διοικήσεως.

Ἡ περικοπὴ ἀρχίζει μὲ τὴν φράσιν: «Πιστὸς ὁ λόγος». Εἶναι δηλαδὴ ἀληθινὰ τὰ χριστιανικὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὰ προηγούμενα. Οἱ προηγούμενοι στίχοι ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητος τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ δι' ἐκείνους ποὺ διὰ τοῦ Βαπτίσματος ἔγιναν δοχεῖα μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἐχύθη τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Τὰ χριστιανικὰ αὐτὰ λόγια εἶναι ἀληθινὰ γράφει πρὸς τὸν Τίτον. Τὰ γνωρίζει ἄλλως τε ὡς τοιαῦτα ἀπὸ τὴν προσωπικήν του πεῖραν. Καὶ δι' αὐτὸ θέλει τὸν Τίτον νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν μετάδοσίν των. Γύρω ἀπὸ αὐτὰ τὰ διδάγματα τὸν προτρέπει νὰ στρέψῃ τὸ κήρυγμά του. Νὰ ἀποφεύγῃ τὰς μωρὰς συζητήσεις γύρω ἀπὸ ζητήματα ἀσήμαντα.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλοὶ Χριστιανοὶ ἐξ 'Εβραίων κατεγίνοντο μὲ συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὸ δένδρον τῆς συγγενείας διαφόρων προσώπων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αἱ γενεαλογίαι αὐταὶ ἐγένοντο βάσεις κατασκευῆς θεωριῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐδίδετο μυστικὴ ἔννοια καὶ εἰς τὰ πλέον ἁπλᾶ καὶ κοινὰ ὀνόματα ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. Τέτοιου εἴδους ἀπασχολήσεις τόσον διὰ τὸν Τίτον ὅσον καὶ διὰ τοὺς Χριστιανούς του δὲν ἐπεδοκίμαζεν ὁ Παῦλος. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν προτρέπει νὰ ἀποφεύγῃ νὰ λαμβάνῃ μέρος σὲ μωρὰς συζητήσεις ποὺ σκοπὸν δὲν ἔχουν τὴν οἰκοδομὴν ἀλλ' ἀντιθέτως, ὡς μάταιαι, γίνονται ἐμπόδιον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἔργα ἔντιμα ἀπὸ τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων καὶ αὐτοὶ θὰ ζήσουν καὶ ἄλλους θὰ ὠφελήσουν ὥστε νὰ μὴ μείνουν ἄκαρποι.

'Αλλ' ἐκ τῶν ὑποδείξεων τῆς περικοπῆς ἡ γνωστοτέρα εἶναι ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸν «αἱρετικὸν ἄνθρωπον». 'Ο 'Απόστολος συμβουλεύει τὸν Τίτον νὰ πλησιάζῃ καὶ τοὺς αἱρετικούς. Νὰ προσπαθήσῃ νὰ τοὺς πείσῃ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν εὐθὺν δρόμον. 'Αλλ' ὅταν θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι αἱ προσπάθειές του

δὲν ἐπέτυχον τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὸν καθαρμὸν τῆς ψυχῆς τοῦ αἱρετικοῦ, τότε ἐκεῖνο ποὺ ὑπολείπεται εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις. Παράτα τον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὸν Τίτον, διότι «ἐξέστραπται». Διότι διέστρεψε τὸν χαρακτῆρα του.

Τοιούτους διεστραμμένους χαρακτῆρας εὑρίσκομεν πολλοὺς μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄρειος καὶ οἱ ἄλλοι αἱρετικοί. Τί δὲν τοὺς εἶπαν καὶ ἄτομα καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἠθέλησαν νὰ στρέψουν τὴν πίστιν των εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Ἀθανάσιος ἐμόχθησε πράγματι διὰ νὰ πείσῃ καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς ὀπαδούς του ὅτι ὁ Λόγος εἶναι αἰώνιος καὶ ἄναρχος. Ἔγραψε βιβλία. Ἐξεφώνησε λόγους μέσα εἰς τοὺς ὁποίους διαζωγραφίζει περίλαμπρον τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ Ἄρειος δὲν τὴν εἶδε. «Ἐξέστραπται». Ἀπέδειξεν ὅτι τόσον διεφθάρη ἡ ψυχή του ὥστε ἀπέθανε χωρὶς νὰ δεχθῇ τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἀληθείας.

Δὲν ὑπάρχει φοβερωτέρα τραγωδία ἀπὸ αὐτὴν ποὺ παρουσιάζουν οἱ διεστραμμένοι χαρακτῆρες. Εἶναι ἀσθενεῖς καὶ δὲν θέλουν νὰ γίνουν καλά. Ὑπάρχουν ἀνθρώπινα μάτια ποὺ ἐνῷ βλέπουν τὰ πάντα ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν τὰ χρώματα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐστόλισε τὴν δημιουργίαν Του. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ τέτοιου εἴδους τυφλοί, μὲ εἰδικὰ γυαλιά, ἂν θέλουν νὰ τὰ φορέσουν, νὰ διακρίνουν καὶ τὰ χρώματα. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ διὰ τῆς ἐμμονῆς των εἰς τὴν πλάνην ἐξησθένησαν τὸ κριτήριον τῆς ἀληθείας εἶναι ἀναμφιβόλως ἀσθενεῖς. Διότι ἀρνοῦνται νὰ συμφωνήσουν μὲ τὴν ἀλήθειαν. Διότι δὲν δέχονται τὰ γυαλιὰ τῆς ἀποδείξεως. Διότι δὲν θέλουν νὰ σεβασθοῦν τὴν λογικὴν συνέπειαν.

Τέτοιου εἴδους συμπτώματα παρουσίασαν καὶ παρουσιάζουν ὅλοι οἱ αἱρετικοί. Ὅποιος ἔτυχε νὰ συζητήσῃ μὲ ἐξωμότας Ὁμογενεῖς, μὲ ἐκείνους ποὺ ἔγιναν θύματα τῆς ἀντιορθοδόξου προπαγάνδας, μὲ ἐκείνους ποὺ ἐπώλησαν τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀναμφιβόλως θὰ εὗρῃ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς διαστροφῆς εἰς τὴν ψυχήν των. Διότι ὄχι μόνον συζητοῦν μὲ φανατισμόν, ὄχι μόνον δὲν ἀφήνουν τὴν πλάνην, ἀλλὰ καὶ ἐπιδίδονται μετὰ πείσματος νὰ παρασύρουν εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλα θύματα. Τέτοιου εἴδους διαστρεμμένους χαρακτῆρας εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Παῦλος ὅταν συνεβούλευε τὸν Τίτον νὰ ἀποφεύγῃ ἀφοῦ ὅμως προσφέρῃ μία καὶ δύο φορὲς τὴν βοήθειαν τῶν συμβουλῶν.

Ἂς πάρωμεν καὶ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀθέων. Εἶναι καὶ οἱ ἄθεοι αἱρετικοί. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νομίζουν ὅτι εἶναι εὔκολον νὰ εἶναι κανεὶς ἄθεος. Ἀρκεῖ νὰ πῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός, ὅτι ὁ Χριστὸς ἂν ὑπῆρξεν, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῆς Ἱστορίας. Τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ὁ ἄθεος πρέπει νὰ εὑρίσκεται διηνεκῶς εἰς ἐπιφυλακήν. Πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπινοῇ ἀπαντήσεις πραγματικὰς ἢ ἐπιφανειακὰς διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν σειρὰν τῶν μαρτυριῶν ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ κόσμου τῶν φαινομένων διὰ νὰ διαλαλήσουν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἂν ποτε ὑπῆρξαν ἄθεοι θεωρητικῶς ἀκέραιοι, αὐτοὶ εἶναι ἐλάχιστοι. Οἱ περισσότεροι εἶναι ἐπιπόλαιοι. Χρησιμοποιοῦν τὴν ἀθεΐαν διὰ νὰ πουλήσουν ἐξυπνάδα καὶ ἐπιστημονικὴν βαθύτητα, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἠθικήν των διαστροφὴν καὶ τὴν ἐν γένει κτηνώδη διάθεσίν των.

Τὸ συμπέρασμα ποὺ θὰ βγάλῃ ἐκεῖνος ποὺ θὰ συζητήσῃ μὲ τέτοιου εἴδους διεστραμμένους χαρακτῆρες εἶναι ὅτι αὐτοὶ δὲν πιστεύουν ἰδίως εἰς τὴν ὕπαρξιν τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι φοβερὰ καὶ αὐτὴ ἡ αἵρεσις. Διασαλεύει ὅλας τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς. Δὲν ἀφήνει τίποτε εἰς τὴν θέσι του. Δὲν ὑπάρχει μήτε ἀλήθεια, μήτε δικαιοσύνη, μήτε ἀρετή. Ἐκεῖνο ποὺ μὲ συμφέρει τώρα εἶναι καὶ ἀληθινὸ καὶ δίκαιο καὶ ὀρθό. Τέτοιου εἴδους παραδοχὴ ξεθεμελιώνει τὴν ζωήν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ αἱρετικοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν εἰς τὴν ὕπαρξιν τῆς ἁμαρτίας εἶναι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι τύποι, τὰ καταστρεπτικώτερα ὄργανα τοῦ Σατανᾶ.

Ὅπως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ζωντανὸν τὸ κριτήριον τῆς ἀληθείας περὶ τὴν πίστιν, ἄλλο τόσον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ζωντανὸν τὸ κριτήριον περὶ τὴν ἠθικὴν ζωήν. Ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὰ παραπατήματά του ἤμβλυνε καὶ ἐνάρκωσε τὸ κριτήριον τοῦτο δὲν μοιάζει παρὰ μὲ ζῶον. Ἔφθασε εἰς τὸ στάδιον τῆς πωρώσεως τῆς συνειδήσεως ποὺ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει θεραπείαν. Ἐκεῖνος ποὺ πλησιάζει τοὺς ἀλκοολικοὺς μπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μιὰ εἰκόνα τῆς διαστροφῆς τῶν χαρακτήρων ποὺ παρουσιάζουν οἱ τέτοιου εἴδους αἱρετικοί. Μπορεῖ νὰ φέρῃς εἰς τὸν ἀλκοολικὸν πολλὰ παραδείγματα. Μίλα του γιὰ τὴ μάνα του, γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τὴ γυναῖκα του, γιὰ τὴν ὑγείαν του, γιὰ τὰ πάντα. Ἀγρὸν ἠγόρασε. Δὲν τὸν ἐνδιαφέρει τίποτε. Εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον εὑρίσκεται καὶ ὁ πουλημένος εἰς τὴν θεωρίαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία. Μίλα του ὅσον θέλεις. Τὸν καιρόν σου χάνεις. «Ἐξέστραπται». Τέτοιους διεστραμμένους χαρακτῆρας εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὁ Ἀπόστολος, ὅταν γράφῃ εἰς τὸν Τίτον: «Παράτα τον». Δὲν ὑπάρχει δυνατότης νὰ γυρίσῃ, νὰ πεισθῇ, νὰ ἀφήσῃ τὰς ἀπατηλὰς ἐκζητήσεις καὶ νὰ περισυλλέξῃ τὸν ἑαυτόν του.

Οἱ ἄνθρωποι τέτοιους τύπους τοὺς παραιτοῦν συνήθως. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν τοὺς παρατᾶ. Εἰς τὴν περίπτωσίν των ἡ σκέψις μας πρέπει νὰ στραφῇ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου. «Εἰς τὸν Θεὸν εἶναι δυνατὰ ὅσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶν' ἀδύνατα.» Οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ τοὺς τιμωρήσουν. Τοὺς τιμωρεῖ ὅμως ὁ Θεός. Καὶ τῆς τιμωρίας ταύτης ἐκδήλωμα εἶναι καὶ τῆς ἱστορίας ἡ κατακραυγή. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἄμοιρος θείας ἐπιστασίας ἡ ἱστορία. Τὴν ἀλήθειαν τῆς ἱστορίας τὴν γράφει τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἡ ἱστορία λέγει ὅτι ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι μερικοὺς ἀπὸ τοὺς διε-

στραμμένους αὐτοὺς χαρακτῆρας τοὺς εἶχαν ξεγράψει, ὁ Θεὸς ὅμως δὲν τοὺς διέγραψε. Εἰργάσθη μέσα εἰς τὴν ψυχήν των κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ ἐπιστροφή των νὰ παραμείνῃ ἔκπληξις. Δὲν εἶναι ἄγνωστοι εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ αἱρετικοὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς πίστεως, ποὺ ἐξέπληξαν τοὺ συγχρόνους των μὲ τὴν ἐπιστροφήν των.

Οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ φίλοι τοῦ Αὐγουστίνου δὲν θὰ ἐφαντάζοντο τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν ἠθικὴν ζωὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ τὴν ἠθικὴν αἵρεσιν ἔπεφτε εἰς τὴν θρησκευτικήν. Μετήλλασσε διηνεκῶς τὴν πλάνην μὲ τὴν ἀπάτην. Οἱ ἄνθρωποι τὸν συνεβούλευσαν καὶ μιὰ καὶ δυὸ φορές. Ἀλλ' εὑρέθησαν πρὸ τοῦ ἀκατορθώτου. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἐστάθη ἀδύνατο δι' αὐτοὺς ἀπεδείχθη δυνατὸν διὰ τὸν Θεόν. Ἡ προσευχὴ τῆς Μόνικας δὲν ἐπῆγε χαμένη. Ὁ υἱός της εὗρε καὶ ἐτοποθέτησε τὸν ἑαυτόν του μέσα εἰς τὸν κόσμον τῶν Ἁγίων.

Μὲ τὸν Βολταῖρον δὲν συνέβη κάτι παρόμοιον; Ἔγραψε πολλὰ κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Πολλοὶ προσεπάθησαν μὲ συζητήσεις, μὲ ἐπιστολάς, μὲ συμβουλὰς νὰ ἀποσπάσουν τὴν σκέψιν του ἀπὸ τὴν πλάνην. Δὲν κατώρθωσαν ὅμως ἐκεῖνο ποὺ ἐζήτουν. Μετὰ τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ δεκάτην νουθεσίαν τὸν ἀφῆκαν. Ὁ Θεὸς ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν τὸν ἀφῆκε. Εἰργάσθη μέσα του μὲ τὴν μέθοδον τοῦ μυστηρίου. Καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Πρὶν πεθάνῃ ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς δικούς του νὰ κάψουν ὅλα ὅσα ἔγραψε κατὰ τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀνάξια τῆς ἀληθείας. Ποιὸς τὸ περίμενε; Ἴσως κανείς.

Δὲν συνέβη τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὸν Ρήγαν Νικολαΐδην, τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν; Καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἕδρας δὲν ἀπεκήρρυτε τὸν Θεὸν καὶ τὸν πνευματικὸν κόσμον; Δὲν ἐδίδασκε ἀνοικτὰ τὸν ὑλισμόν; Πολλοὶ τὸν ἐπλησίασαν. Πολλοὶ ἔγραψαν διὰ ν' ἀναιρέσουν τὰς θεωρίας του, διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων του, διὰ νὰ τοῦ ἀποδείξουν ὅτι δὲν τὰ λύει ὅλα ἡ λογικὴ καὶ τὸ πείραμα. Δὲν ἔκαμαν ὅμως τίποτε. Μετὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν καὶ τὴν δεκάτην νουθεσίαν τὸν ἀφῆκαν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἀφῆκε. Ὡμίλησε εἰς τὴν ψυχήν του. Κάποτε ἡ ψυχή του ἤκουσε τὴν θείαν φωνήν. Καὶ ἰδοὺ ὁ Νικολαΐδης ζητεῖ τὸ Ἐφόδιον τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ζητεῖ Ἱερέα διὰ νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ κοινωνήσῃ. «Ἐξέστραπται» καὶ αὐτὸς καὶ τόσοι ἄλλοι ποὺ αὐτοκατεδικάσθησαν καὶ ἐφυλάκισαν τὸν ἑαυτόν των μέσα εἰς τὴν ἄρνησιν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν μπόρεσαν νὰ τοὺς ἐλευθερώσουν. Ἀλλ' ὅσα δὲν κατορθώνουν αὐτοὶ κατορθώνουν τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

Διὰ τοῦτο, ἀναγνῶστα μου, ὅταν εὑρίσκεσαι πρὸ τοιούτων διεστραμμένων χαρακτήρων, αἱρετικῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ αἱρετικῶν εἰς τὴν ἠθικήν, μὴ ἀγανακτῇς διότι δὲν κατώρθωσες νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃς μὲ τὰ λόγια σου καὶ μὲ τὰ ἔργα σου εἰς τὸν εὐθὺν τὸν δρόμον. Κάμε ὅ,τι μπορεῖς καὶ ὅταν καταλάβῃς ὅτι δὲν κάνεις τίποτε παράτα τους. Ὁ Θεὸς ἔχει σχέδιον καὶ δι' αὐτούς. Ἐκεῖνος θὰ τοὺς παραλάβῃ. Ἐκεῖνος θὰ τοὺς ὁμιλήσῃ. Πιθανὸν νὰ ἀκούσουν τὴν φωνήν Του καὶ νὰ φανερώσουν τὴν ἐπιστροφήν των. Πιθανὸν ἡ ἠχὼ τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ στροφή των πρὸς τὴν ἀλήθειαν νὰ μὴ ἐξωτερικευθῇ. Εἶναι ἀρκετὸν ὅτι εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Θεὸν ἡ ἐπιστροφή των, ἂν ἐπετελέσθη. Ὅπως καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐμμονῆς των εἰς τὴν πλάνην εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἐκεῖνο ποὺ ὑπολείπεται εἰς ἡμᾶς, μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας συμβουλάς μας, εἶναι νὰ ἀφήσωμεν τοὺς διεστραμμένους αὐτοὺς χαρακτῆρας εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Νὰ προσευχώμεθα ὑπὲρ αὐτῶν διὰ νὰ εὕρουν τὸν εὐθὺν δρόμον, διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, νὰ τὴν δεχθοῦν καὶ νὰ θεραπευθοῦν.

Βοηθήσατε τὸν Ἔρανον διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν τῶν Κτιρίων τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

Στείλατε τὴν εἰσφοράν σας συμπληροῦντες τὸ κάτωθι Δελτίον.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΑΝΟΥ
ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἐπιθυμῶ νὰ βοηθήσω εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἐκάησαν πρὸ ἐτῶν.

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω εἰς διαταγὴν

Greek Archdiocese—Ecumenical Patriarchate Fund

Δολλάρια .....

Ὑπογραφὴ .....

Διεύθυνσις .....

Πόλις καὶ Πολιτεία .....

Συνιστῶ ὅπως ἀποστείλητε ἐγκύκλιον διὰ τὸν ἔρανον καὶ εἰς τὸν - τὴν .....

.....

.....

Πάνσοφος Δημιουργός

Ἀρχιμ. ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΦΙΝΦΙΝΗ, Δ. Θ.

Ὅσο πειὸ μεγάλη εἶναι ἡ γνῶσις γιὰ τὴν ἁρμονία καὶ τὴν τάξι ποὺ μᾶς τριγυρίζει τόσο πειὸ μεγάλη εἶναι καὶ ἡ εὐτυχία μας. Καὶ ὅσο πειὸ μεγάλη εἶναι ἡ εὐτυχία μας ποὺ πηγάζει ἀπ' τὴν ἀνακάλυψι τῶν θαυμασιουργημάτων τοῦ καλοῦ Δημιουργοῦ, τόσο πειὸ μεγάλη γίνεται ἡ πίστις μας. Αὐτὴ πάλιν σταθεροποιεῖ τὴν ζωήν μας. Δίνει θετικὸ νόημα στὰ συναισθήματά μας καὶ μᾶς ἐξηγεῖ τὸ μεγάλο «γιατί» ποὺ τόσο συχνὰ ἔρχεται νὰ σταθῇ μπροστὰ στὴν ὕπαρξί μας. Γιατί βρισκόμαστε στὴν γῆ; Γιατί κινούμεθα; Γιατί πονοῦμε; Γιατί φωτίζεται χαρούμενα ἡ ψυχή, ὅταν νικᾷ καὶ ἡ νίκη αὐτὴ εἶναι ἕνα κομμάτι παρμένο ἀπὸ ἀνώτερο σκοπό; Γιατί ἔχουμε ἐκστάσεις καὶ τόσες ἄλλες εὐλογίες ἢ ἀνησυχίες; Ὅσο πειὸ βαθειὰ εἰσερχόμεθα στὴν δημιουργία τόσο πειὸ καθαρὰ ἁπλώνεται δ' ὁρίζοντας μπροστά μας, καὶ τότε ὁλοζώντανο παρουσιάζεται τὸ χέρι τῆς Θείας Προνοίας νὰ μᾶς ἀγκαλιάζῃ. Ἂς προσπαθήσουμε ὅμως μὲ τὲς μικρές μας δυνάμεις νὰ εἰσέλθουμε στὸν κόσμο ποὺ ἄπλωσε πανέμορφο μπροστά μας ἡ Θεότης. Ὁ περίφημος Λιναῖος εἶχε κατασκευάσει ἕνα ρολόγι ἀπὸ ἄνθη μέσα στὸν κῆπο του στὴν Οὐψάλα. Ἀπὸ τὰ λουλούδια διάβαζε τὴν ὥρα. Μὲ τόση ἀκρίβεια ξυπνοῦν καὶ κοιμοῦνται τὰ ἄνθη ὥστε ἀπὸ μερικὰ νὰ ξέρῃς ποιὰ ὥρα εἶναι τὸ πρωῒ κι' ἀπὸ ἄλλα τί ὥρα ζῇς μέσα στὸ δειλινὸ ἢ τὸ βράδυ. Τὸ χέρι τοῦ Ἐξουσιαστοῦ τῆς γῆς, μ' ὅλα τὰ ὑπάρχοντά της, ἔφθασε καὶ στὲς πειὸ μικρὲς λεπτομέρειες. Πῶς ἀλλοιῶς νὰ ἐξηγήσῃς τὸ ἔνστικτο τοῦ ἀετοῦ ποὺ ὅταν ξεσπάσῃ ἡ καταιγίδα σχίζει τὸν αἰθέρα καὶ τὰ σύννεφα τὰ ὁλοσκότεινα, σὲ μιὰ κάθετο γραμμὴ ὁρμητικὴ καὶ φθάνει ψηλά, πολὺ ψηλά, ἐκεῖ ποὺ εἶναι καθαρὴ ἡ ἀτμόσφαιρα, γιὰ νὰ νοιώσῃ τὲς θερμὲς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου στὸ κορμί του; Ποιὸς τοῦ ἔδωκε τὴν ἀγάπη, τὴν τόσῃ, γιὰ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ ποιὸς τὸν ἔμαθε νὰ πετᾷ γύρω στὸν θηλυκὸν ἀετὸ ποὺ κάθεται μέσα στὴν φωλιὰ μὲ τοὺς ἀετιδεῖς γιὰ νὰ τοὺς προφυλάξῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνο;

Ὁ **Martins Brennan** μᾶς λέγει πὼς αἱ ἀτμοσφαιρικὲς δυνάμεις κι' αὐτὸς ὁ καιρὸς μὲ τὲς τόσες ἰδιοτροπίες του κυβερνῶνται ἀπὸ τακτικοὺς καὶ κανονισμένους νόμους. Καὶ συνεχίζει: Ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου εἶναι τὸ κύριο στοιχεῖο καθορισμοῦ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καιροῦ. Οἱ ἄλλοι παράγοντες εἶναι γνωστοί. Ἡ θερμοκρασία τῆς γῆς, ὁ ἀέρας καὶ τὸ νερό. Ποιὸς σοφὸς νοῦς κανόνισε ἔτσι στοργικὰ καὶ μὲ γεωμετρικὴ ἀκρίβεια τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἡλίου, τοῦ νεροῦ καὶ τοῦ ἀέρος, γιὰ νἄχουμε τὰ διάφορα κλίματα καὶ τοὺς καιροὺς ποὺ μὲ τὴν ἐναλλαγὴ καὶ τὴν ἐπίδρασί τους νὰ μᾶς δίνουν ποικίλη βλάστησι καὶ ν' ἀνοίγουν διάπλατες ἀνοιξιάτικες ἢ χειμωνιάτικες ὁμορφιές; Ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων! ...Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης!... Ἡ περιοδικότης ὡρισμένων λειτουργιῶν τῶν φυτῶν στηρίζεται στὸ μῆκος τῆς ἡμέρας ἢ στὸν χρόνο τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς γύρω στὸν ἄξονά της. Τὸ ἄνοιγμα καὶ τὸ κλείσιμο τῶν λουλουδιῶν σὲ μερικὰ φυτὰ κι' ἄλλες φυσιολογικὲς λειτουργίες κανονίζονται μὲ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ τὴν ἐναλλαγὴ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους. Τοῦ Διὸς ἡ ἡμέρα εἶνε περίπου 10 ὧρες δικές μας καὶ τῆς σελήνης πειὸ πολὺ ἀπὸ 29 δικές μας μέρες. Αὐτὸ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς περιστροφῆς τους γύρω ἀπὸ τὴν τροχιά τους. Ἂν ὅμως ἄλλαζε ἡ περιστροφὴ τοῦ ἰδικοῦ μας πλανήτου κι' ἂς ποῦμε ηὔξανε, τότε αὐτὸ θἄταν πολὺ ἐπιζήμιο γιὰ τὸ βασίλειο τῶν φυτῶν. Ὁ Πλάστης ἐπρονόησε γιὰ τὴν σταθερότητα αὐτήν.

Οἱ μεγάλοι φυσιοδίφαι λέγουν πὼς τὰ ζῷα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μιὰ περίοδο στὲς λειτουργίες των ποὺ κανονίζεται ἀπ' τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ ὁ θαυμασμός μας γιὰ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἂς μὴ σταματήσῃ μέχρις ἐκεῖ. Ἂς μιλήσουμε γιὰ τὸν νόμο τῆς βαρύτητος ποὺ τόσο σπουδαῖο ρόλο παίζει στὴν ἀνάπτυξι καὶ τὴν ὕπαρξι τῶν φυτῶν. Χωρὶς τὴν ἁρμονική του ἐκδήλωσι ἄλλα φυτὰ θὰ θαπτότανε μέσα στὸ φλοιὸ τῆς γῆς κι' ἄλλα θὰ ἐξαφανιζότανε μέσα στὸ στερέωμα. Ἄλλα θὰ γινόντανε πελώρια ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος κι' ἄλλα τόσα μικροσκοπικὰ ὥστε νὰ χάνωνται κάθε φορὰ μέσα στὰ χώματα καὶ στὲς λάσπες. Γιὰ ὅλα ἔχει προνοήσει ὁ Θεός. Ὁ ἄνθρωπος φοβᾶται τὲς μαγνητικὲς καὶ ἠλεκτρικὲς καταιγίδες. Αὐτὲς ὅμως καθαρίζουν τὸν ἀέρα. Τὸ φῶς εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν καλὴ διατήρησι τῶν φυτῶν συνήθως, ὅπως καὶ ὁ ἀέρας καὶ ἡ ὑγρασία. Ἂν τὰ φυτὰ στερηθοῦν τὸ φῶς ἴσως διατηρηθοῦν γιὰ λίγο, ἀλλὰ βαθμηδὸν τὸ πράσινο τῆς χλωροφύλλης θὰ ἐξαφανισθῇ. Ἡ γῆ θὰ χάσῃ σὲ λίγο τὴν μαγεία της. Ἕνα ἄσπρο χρῶμα, σὰν χιόνι θὰ τὰ σκεπάσῃ ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρον.

Ἄνθρωπε, ἂς ἔλθουμε στὸν ἀέρα ποὺ ἀναπνέεις. Ἕνα ἀπὸ τὰ συστατικὰ ποὺ ἀναπνέεις εἶναι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ. Ἡ παρουσία του στὸν ἀέρα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία γιὰ τὴν διαφύλαξι τῆς ὀργανικῆς ζωῆς. Τὰ φυτὰ στηρίζονται σ' αὐτὸ γιὰ τὴν διατήρησί των. Ἀλλὰ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν σκοπόν του στὸν ἀέρα πρέπει μόνον νὰ ὑπάρξῃ σ' ὡρισμένη ποσότητα ἐκεῖ μέσα. Αὐτὴ ἡ ποσότης δὲν πρέπει νὰ εἶναι πειὸ λίγη ἀπ' τὸ ἕνα χιλιοστό. Κι' ὄχι περισσότερη τοῦ ἑνὸς ἑκατοστοῦ σ' ὅλη τὴν ἀτμοσφαιρικὴ μᾶζα. Ἂν ἡ ποσότης αὐτὴ τοῦ ἀερίου ὀλιγοστεύσῃ τότε ἡ ζωὴ τῶν φυτῶν θὰ σταματήσῃ. Ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη εἶναι γνωστὸ πὼς παραπάνω ἀπὸ 100 φορὲς τοιούτου ἀερίου ἔχει εἰσέλθει στὸν φλοιὸ τῆς γῆς ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοεμφανίσθηκε. Καὶ βλέπει κανεὶς τὸν ἐπιδέξιο θεῖο σκοπὸ ποὺ ἐργάστηκε μέσα σὲ τόσες καὶ ποικίλες ἀλλαγὲς καὶ περιπέτειες τῆς γῆς μας ὥσπου νὰ διαμορφωθῇ στὴν σημερινή της κατάστασι. Ἂν ὅλο τὸ

ἀνθρακικὸ αὐτὸ ὀξὺ κυκλοφοροῦσε σήμερα στὴν ἀτμόσφαιρά μας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ πέθαιναν ἀπὸ ἀσφυξία.

Ἡ ἀτμόσφαιρα συνίσταται ἀπὸ δύο κυρίως ἀέρια. Ὀξυγόνο καὶ Ἄζωτο ἀναμεμιγμένα μὲ ἀναλογίαν 21 μερῶν ὀξυγόνου καὶ 79 Ἀζώτου. Τὰ ἄλλα εἰς μερικὰς ποσότητας συστατικὰ εἶναι ἀνθρακικὸν ὀξύ, ὑδρατμοὶ μὲ στοιχεῖα ἀμμωνίας κλπ. Εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τὸ ὀξυγόνον καὶ τὸ ἄζωτον δὲν εἶναι ἑνωμένα χημικῶς, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀνακατωμένα μηχανικῶς. Ἐνῷ ὅμως αὐτὸ συμβαίνει στὴν ἀτμόσφαιρα στὴν γῆ εὑρίσκονται χημικῶς ἡνωμένα σὲ 5 συνθέσεις καὶ ἀποτελοῦν θανατηφόρα δηλητήρια. Ἐὰν ἦσαν ὀξυγόνον καὶ ἄζωτον ἡνωμένα εἰς τὸν ἀέρα χημικῶς καμμιὰ ζωὴ δὲν θᾶταν δυνατή. Ποιὰ δύναμις λοιπὸν εἶναι ἐκείνη ποὺ μὲ τόσην θαυματουργικὴν λεπτότητα κατανέμει τὲς οὐσίες καὶ τὰ δηλητήρια ὥστε ἀλλοῦ νὰ δημιουργοῦν τὸν κίνδυνον τοῦ θανάτου ἀπ' τὸν ὁποῖον προφυλάσσει τὸν ἄνθρωπον κι' ἀλλοῦ νὰ τ' ἀφήνῃ ἐλεύθερα καὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ βλάψουν τὸν θνητόν; Ρωτήσατε τὸν Χριστιανὸ ποὺ πιστεύει. Ἔχει ἕτοιμη τὴν ἀπάντησι. Γιατὶ μὲ τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν διέθρεψε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν σκέψιν του. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, λέγει.

Ἡ τροχιὰ τῆς γῆς πέριξ τοῦ ἡλίου εἶναι περίπου ἕνας κύκλος. Αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ. Ἂν κάποιο σῶμα ἐκτεθῇ στὸ διάστημα στὴ γειτονιὰ τοῦ ἡλίου θὰ σχηματίσῃ τροχιὰ κάποιου εἴδους γύρω στὸν ἥλιο. Ἂς ὑποτεθῇ πὼς ἡ ὕλη αὐτὴ ἀφέθηκε στὴν τύχη της. Τότε θἄναι ἐνάντια αἰωνίως στὸν κύκλο ποὺ κανονίζει τὴν τροχιὰ τῆς γῆς, γιατὶ ἕνας μόνος κύκλος τροχιᾶς ὑπάρχει ἐκεῖ. Ἂν ὅμως αἱ τροχιὲς τῶν μεγάλων πλανητῶν ἦσαν ὄχι κυκλικὲς ἀλλὰ ἐλλειψοειδεῖς, τότε ὅλο τὸ σύστημα θὰ ἔπεφτε σὲ χίλια κομμάτια ἀπ' τὲς συγκρούσεις ποὺ θὰ εἶχαν.

Ὅσο βλέπει κανεὶς τόσο θαυμάζει τὴν σοφία καὶ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πυκνότης τῆς γῆς εἶναι 5.55 φορὰς περισσότερη τοῦ νεροῦ. Αὐτὸ δημιουργεῖ τὴν σταθερότητα τῶν θαλασσῶν. Ἂν ἡ πυκνότης τῆς γῆς ἦταν ἴση μὲ ἐκείνη τοῦ Ποσειδῶνος ποὺ εἶναι 7 φορὰς πειὸ ἀραιὰ τῆς πυκνότητος τῆς γῆς θὰ ὑπῆρχε ἀσταθὴς ἰσορροπία τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τὰ νερὰ θὰ ἔσπευδον στὸ ἕνα μέρος τῆς γῆς κατακλύζοντα αὐτὸ ὁλότελα.

Ἡ Γῆ σὲ διάμετρο εἶναι περίπου 8,000 μίλια καὶ μ' ὅλον τοῦτο τρέχει στὴν τροχιά της μὲ ταχύτητα 19 μιλίων στὸ δευτερόλεπτο. Δηλαδὴ 65 φορὲς πειὸ γρήγορα ἀπ' τὴν ἀρχικὴ ταχύτητα τοῦ τηλεβόλου. Ὁ Ζεὺς ποὺ εἶναι 1200 φορὲς μεγαλύτερος τῆς γῆς καὶ 300 φορὲς βαρύτερος πετᾷ στὸ διάστημα μὲ ταχύτητα 8 μιλίων τὸ δευτερόλεπτον. Ποιὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς τεραστίας αὐτῆς δυνάμεως; Προσευχήσου χριστιανὲ καὶ θ' ἀκούσῃς μιὰ γλυκειὰ φωνὴ νὰ σοῦ δίνῃ τὴν ἀπάντησι.

Ἔχεις ἀκούσει γιὰ τὸ ρόδο τῆς Ἱεριχοῦς; Εἶνε σωστὸς πλανόβιος ταξειδιώτης. Ὅταν τὸ νερὸ κοντὰ στὸ ὁποῖο ἐμεγάλωνε ξηραθῇ τότε αὐτὸ ρίχνει τὰ φύλλα του, συμπλέκει τὰ κλωνιὰ καὶ τὲς ρίζες του, περισυμμαζεύεται σὰν σφαῖρα καὶ ἀρχίζει νὰ κυλᾷ ὡς ὅτου εὕρῃ καινούργιο νερὸ γιὰ νὰ λημεριάσῃ. Ὕστερα πρασινίζει καὶ πάλιν κι' ἀναπτύσσεται. Πρόσεξε τὰ βουνὰ ποὺ σὰν σπονδυλικὴ στήλη εἶναι διακλαδωμένα σ' ὅλη τὴν γῆ. Πρόσεξε πὼς δίχως ἀέρα δὲν θὰ ὑπῆρχε ἦχος καὶ ἐπομένως δὲν θὰ μποροῦσες ν' ἀκούσῃς. Μελέτησε τὸν πολύπλοκο ὀργανισμὸ τοῦ σώματός σου. Ἄκουσε τὸν ἄνεμο ποὺ σφυρίζει. Μέτρησε τὴν ἀκρίβεια τῆς ἰσορροπίας σ' ὅλα. Βυθίσου στ' ἀστέρια ποὖναι μέσα στὸ ἄπειρο. Τὸ φῶς τρέχει 185,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτο. Τ' ἀστέρια τὸ βράδυ φέγγουν γλυκά. Ὁ ἥλιος δύει κι' ἀνατέλλει. Τὰ ἄνθη φυτρώνουν στὰ βουνὰ δίχως νὰ τὰ φυτέψῃ κανένα χέρι. Πρόσεξέ τα ὅλα. Πουλιὰ καὶ ἔντομα, ψάρια καὶ πρωτοπλάσματα. Μὴν ἀφήνῃς καμμιὰ λεπτομέρεια νὰ σοῦ διαφύγῃ. Καὶ τότε ὕψωσε τὰ χέρια ψηλὰ καὶ πές: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησες». Μιὰ ἁρμονία εἶναι ἁπλωμένη παντοῦ. Μιὰ τάξις κρατιέται σ' ὅλα κι' ἕνας ἀνώτερος σκοπός. Στὰ πνεύματα καὶ στὰ ὑλικὰ σώματα. Στὰ στοιχεῖα καὶ σ' ἐκεῖνα ποὺ λέμε ἀπρόοπτα. Στὰ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια. Τάξις, ρυθμὸς καὶ σκοπός. Ὡραιότης καὶ γενικὸ σχέδιο στὰ μυστικὰ καὶ τὰ γνωστά. Πῶς νὰ μὴ δοξολογοῦμε τὸ Ἅγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν τόσην εὐλογία καὶ προστασία ποὺ μᾶς δίνει; Μεγάλο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Μιὰ στιγμὴ νὰ τραβήξῃ τὸ χέρι τῆς Θείας Προνοίας Του ὅλα θὰ καταστραφοῦν. Ἐρείπια, συντρίμματα. Μὰ ὁ καλὸς Θεὸς ἔχει πολλὴ ἀγάπη γιὰ σένα, χριστιανέ. Γι' αὐτὸ στάσου κι' ἐσὺ μπροστά Του μὲ λατρεία κι' ἀφοσίωσι...

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἕνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. Ὅλοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἱδρυμάτων.

Βιβλιοκριτικὸν Σημείωμα

Τοῦ κ. ΣΗΦΗ ΚΟΛΛΙΑ, Θεολόγου

ΑΛΕΞ. ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ (1850-1929), ὑπὸ Ἰω. Ν. Φραγκούλα.

"Οταν ἕνα ἔργο ἐπιζήσῃ τῆς ἐποχῆς ποὺ τὸ δημιούργησε—χάρις στὶς γνήσιες καλλιτεχνικές του χάρες—ἀναμφισβήτητα ἔχει ἀξία, γι' αὐτὸ καὶ περνᾶ ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ ἀναλλοίωτο. Τὰ γνήσια ἔργα τέχνης συντρίβουν τὸν σκληρὸ νόμο τῆς φθαρτότητος καὶ ζοῦν νικῶντας τὸν ἀνίκητο χρόνο καὶ μένουν ἀναφαίρετα κτήματα ὄχι μονάχα τοῦ ἔθνους ποὺ γέννησε τοὺς δημιουργούς τους ἀλλὰ εὐρύτερα, κάθε πνευματικοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῇ ἔντονα στὸν κόσμο τῆς τέχνης.

Γι' αὐτὸ μὲ σεβασμὸ πρέπει νὰ στέκεται κάθε νέος μπροστὰ στὸ ἔργο ἑνὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι καθῆκον ἐθνικόν, γιατὶ χάρις στὸν αἰσθητικὸ πολιτισμὸ τοῦ ἔργου καὶ τὸ αἴσθημα ἑνώνει τὴν παράδοσι καὶ δημιουργικὰ βαδίζει κανεὶς ἀπὸ τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ ἀβέβαιον μέλλον. Ταυτόχρονα ὅμως δείχνει—ἴσως χωρὶς νὰ θέλῃ πολλὲς φορὲς ὁ κριτικός—τὸ βαθμὸ τοῦ ψυχικοῦ του πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια ποὺ κλείνει μέσα του.

Δὲν εἶναι πολλοὶ οἱ θεολόγοι στὴν πατρίδα π' ἀγάπησαν τὴν νεώτερη λογοτεχνία, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔχουμε παρὰ ἐλάχιστα μ' ἀξιώσεις κριτικὰ δοκίμια ἢ ἔστω καὶ ἁπλὲς μονογραφίες γύρω στὸ ἔργο τῶν νεωτέρων ἢ τῆς λογοτεχνικῆς γενιᾶς τοῦ 1905-1910.

Ὁ συνάδελφος κ. Φραγκούλας μὲ τὴν δικαιολογημένη συντοπίτικη περηφάνεια ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ζωὴ (παλαιότερα) καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σκιαθίτη μοναχοῦ τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδη. Εἶναι ἀλήθεια πὼς οἱ δυὸ «Κυρ Ἀλέξανδροι» τῆς Σκιάθου κρατοῦν ξεχωριστὴ θέσι στὸ πεζό μας λόγο. Ὁ ἕνας μάλιστα, σταθμὸς στὴν νεοελληνικὴ πεζογραφία. Ὁ Μωραϊτίδης πορεύεται ἀπὸ γνήσιο καλλιτεχνικὸ αἴσθημα στὸ δύσκολο δρόμο τῆς δημιουργίας του. Ἔχει ἀναμφισβήτητες ἱκανότητες καὶ γι' αὐτὸ τὸ ἔργον του ἐπιζῇ τοῦ δημιουργοῦ του. Ζῇ καὶ κινεῖται—ὅπως ὁ Παπαδιαμάντης στὴ Σκίαθο, ὁ Κονδυλάκης (Διαβάτης) στὴν Κρήτη—στὸ περίγυρο τοῦ ὡραίου νησιοῦ του. Τόσον οἱ ταξειδιωτικές του ἐντυπώσεις ὅσον καὶ τὰ «Διηγήματά» του ποὺ τύπωσε μὲ τὸν τίτλο: «Μὲ τοῦ Βορηᾶ τὰ Κύματα», τοποθέτησαν ἐκεῖ ποὺ ἀξίζει τὸν μοναχὸ Ἀνδρόνικο Ἀλεξ. Μωραϊτίδη.

Ὁ κ. Φραγκούλας δὲν θέλησε ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἀξιολόγησι τοῦ ἔργου τοῦ Μωραϊτίδη, ἀφίνοντας ἴσως γι' ἄλλοτε τὸν τομέα αὐτό. Στὸν καλοτυπωμένο τόμο μᾶς προσφέρει τὰ πειὸ χαρακτηριστικὰ ἄρθρα ἢ χρονογραφήματα ποὺ γράφτηκαν γιὰ τὸν Μωραϊτίδη καὶ τὴν βιβλιογραφία ποὺ συμπληρώνει τὶς μέχρι σήμερα βιβλιογραφικὲς ἐργασίες τοῦ ἀειμνήστου Ἠλία Βουτιερίδη καὶ τοῦ Γιώργου Φουσάρα, — συμβολὴ ἀληθινὰ πολύτιμη. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Φραγκούλα σταματᾶ στὰ 1944. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ συνεχίσῃ ὥστε σύντομα νὰ ἔχουμε ὁλοκληρωμένο τὸν βιβλιογραφικὸ τομέα τοῦ Μωραϊτίδη.

Ἡ φιλότιμη ἐργασία τοῦ κ. Φραγκούλα εὐχόμεθα καὶ πρέπει νὰ ὁλοκληρωθῇ γιὰ νὰ καλύψῃ τὸ κενὸ ποὺ ὑπάρχει στὸ βιβλιογραφικὸ τομέα τοῦ Ἀλεξ. Μωραϊτίδη ποὺ τόσο γόνιμα ἀσχολήθηκε μὲ τὸ διήγημα, τὴν περιγραφή, τὶς μεταφράσεις, τὰ ἐκκλησιαστικὰ κείμενα, κλπ.

Ὁ Μωραϊτίδης ἔχει σφιχτοδεμένη λυρικὴ συνείδησι καὶ δὲν συμφωνῶ καθόλου μὲ τὴν γνώμη τοῦ συγγραφέα τῆς νεοεκδοθείσης Συντόμου Ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας κ.Καλαματιανοῦ ὅτι «ὁ Μωραϊτίδης παρουσιάζει ὅμως κάποια ψυχρότητα τόσο ἀντίθετη πρὸς τὸν πλούσιο λυρισμὸ τοῦ Παπαδιαμάντη» (Ἱστορ. Νεοελλ. Λογοτ., ἔκδοσις 1950, σελ. 105.) Ὁ Μωραϊτίδης ἔχει γνήσιο λυρισμό, εἶναι τεχνίτης τοῦ πεζοῦ λόγου μ' ἀναμφισβήτητες χάρες,, γι' αὐτὸ καὶ θὰ μείνῃ ἄγγιχτο ἀπὸ τὸ χρόνο τὸ ἔργο του καὶ θὰ τὸ χαίρεται κάθε ἀληθινὸς φίλος τῆς τέχνης.

Τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

στὰ μόνο κανένας σοφὸς μιλοῦσε γιὰ τέτοιες δυνατότητες, γιὰ νὰ προκαλέσῃ ὅμως τοὺς σαρκασμοὺς καὶ τὴν χρεύη ἐκείνων, ποὺ πάντα ξέρουν νὰ διαβεβαιώνουν πὼς περπατοῦν μὲ τὸ φῶς τῆς λογικῆς. "Ω, πόσο φτωχὸ πρᾶγμα εἶναι ἡ λογική! Πόσες ἀνακαλύψεις μᾶς ἐχάρισε, ἀλλὰ καὶ πόσες ἄλλες ἐμπόδισε! Μόνον ἐκεῖνος, ποὺ τὴ δοκίμασε ἀπὸ ὅλες της τὶς πλευρές, ξέρει νὰ δυσπιστῇ σ' αὐτήν. Μόνον ὁ ἀληθινὸς ἐπιστήμων ξέρει τὰ ὅρια ποὺ σταματᾷ ἡ λογικὴ καὶ τὰ σύνορα, ὅπου ἀρχίζουν οἱ μεγάλοι ὁρίζοντες τοῦ ἀνωτέρου πνευματικοῦ βίου. Ἡ μεγάλη τέχνη μὲ τὰς ἐμπνεύσεις της, αἱ ὑψηλαὶ ἠθικαὶ ἀποφάσεις, ποὺ ταράσσουν θεμέλια αὐτοκρατοριῶν, τὰ μεγάλα φιλοσοφικὰ συστήματα καὶ οἱ κοσμοθεωρίες, ὁ θεῖος ἔρως, μπροστὰ στὸν ὁποῖον ὁ κόσμος ἀπορρίπτεται σὰν σκύβαλο, ἄλλην ἔχουν τὴν πηγὴν τῆς ἐμπνεύσεώς των, ὄχι τὴν λογικήν. Ὁ Πλάτων ἦταν μαθηματικός, τὴ φιλοσοφία του ὅμως τὴν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴ μεταφυσική του πίστη.

Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, ποὺ ἀκούσατε μιὰ Κυριακὴ στὴν Ἐκκλησία, δύο πράγματα κυρίως μᾶς διδάσκει: Πρῶτον, πὼς ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι, ποὺ δὲν βλέπουν καὶ δεύτερον πὼς ὁ Χριστός, ποὺ ἐχάρισε τὸ φῶς στὸν τυφλό, χαρίζει τὸ πνευματικὸ φῶς εἰς ὅλους τοὺς πνευματικῶς ἀναπήρους τῆς ζωῆς. Τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου διδάσκουν, ὅπως καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία καὶ οἱ παραβολές. "Ισως διδάσκουν ἀκόμη πειὸ δυνατά, γιατὶ τὰ ἔργα διδάσκουν πάντα πειὸ πολὺ ἀπὸ τὰ λόγια.

"Ετσι χρησιμοποιεῖ τὰ θαύματα ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Βάζει τὴν ἴδια τὴν ἱστορία μὲ τὰ συγκεκριμένα της γεγονότα, νὰ διδάξῃ. Τὸ ταξεῖδι τοῦ Χριστοῦ στὴ Σαμάρεια καὶ ἡ συνομιλία μὲ τὴ γυναῖκα μᾶς ἀπεκάλυψε τὴν πνευματική μας δίψα καὶ τὸ νερὸ ποὺ προσφέρει σ' αὐτὴν ὁ Χριστός. Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ μᾶς πιστοποιεῖ πὼς εἴμαστε βυθισμένοι στὸ σκοτάδι, καὶ πὼς ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Τὸ εἶπεν ἄλλως τε ὁ "Ιδιος «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατὰ τὴν ἐν Μαϊάμι διαμονήν του ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη. Παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὸ μετὸν ἐννοιῶν κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου πλῆθος μελῶν τῆς Ὀργανώσεως Γκάπα, τῆς ὁποίας τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον ἔλαβε χώραν ἐκεῖ. Τὴν ἑπομένην προέστη τῆς τελετῆς τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Συνεδρίου καὶ προσεφώνησε τὸ συνέδριον καταλλήλως. Ἐπίσης παρέστη καὶ προσεφώνησε τὸν νέον Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι κ. Ἀθ. Πολίτην ἐπισκεφθέντα τὸ Συνέδριον τῆς Γκάπα ἐν Μαϊάμι. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον τῆς Γκάπα, ὁπότε καὶ ὡμίλησε λαβὼν ὡς θέμα τῆς ὁμιλίας Αὐτοῦ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὰ τρία ταῦτα ἅτινα ἦσαν ἀναγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ λευκώματος ὅπερ ἐκυκλοφόρησεν ἡ Γκάπα. Τὴν 6ην Ἰουλίου ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Ντένβερ, Κολοράδο, σταθμεύσας εἰς Σικάγον ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Σικάγου κ. κ. Γερασίμου μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν ἐπὶ διαφόρων διοικητικῶν ζητημάτων. Ἀφιχθεὶς εἰς Ντένβερ ἔγινε δεκτὸς ὑπὸ πλήθους ὁμογενῶν ἐκ τῆς Κοινότητος καὶ μελῶν τοῦ Κρητικοῦ Σωματείου. Τὴν Κυριακήν, 9 Ἰουλίου, ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν πρὸ πλήθους Λαοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ παρεκάθησε εἰς τὸ Δεῖπνον τῶν Κρητῶν ὁπότε καὶ ἀπηύθυνε ὑποθήκας πρὸς τοὺς Συνέδρους Κρῆτας. Τὴν Κυριακήν, 16ην Ἰουλίου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ρόκφορτ Ἰλλινόϊς, κηρύξας καὶ τὸν Θ. Λόγον. Τὴν ἑπομένην ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην ὅπου καὶ ἀφίχθη τὴν 18ην. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐδέχθη τὸν ἐκ Τορόντου ἐπιστρέψαντα καὶ παρεπιδημοῦντα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θυατείρων, ὃν καὶ ἐφιλοξένησε ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ. Μετὰ τοῦ Ἁγίου Θυατείρων καὶ τοῦ Ἁγίου Καλαβρύτων Ἀγαθονίκου παρευρέθη ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὴν κηδείαν τῆς θυγατρὸς τοῦ κ. Σ. Σκούρα Διονυσίας τελεσθεῖσαν εἰς τὸ Μαμάρονεκ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ Σάββατον 23 Ἰουλίου προέστη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς κηδείας τοῦ Ἰωάννου Γουλανδρῆ. Τὴν Κυριακήν, 23ην τρέχοντος, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ τῆς Γιόνκερς, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Αἰδ. Εὐγ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Διακόνου Ν. Σπυρογιαννάκη.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος δι' ἐγκυκλίου Του πρὸς τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ἐγνωστοποίησε τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκλήσεως τῆς Δεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία ὡρίσθη νὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Σὰν Λούης, Μιζοῦρι, τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου. Ἑκάστη Κοινότης θὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τοῦ Ἐφημερίου καὶ προέδρου αὐτῆς ὡς καὶ δύο ἑτέρων μελῶν αὐτῆς ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἑκάστης Κοινότητος. Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην τοῦ Σεβασμιωτάτου.

—Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἐτέλεσεν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν τὴν Κυριακήν, 16ην Ἰουλίου 1950, ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱ Ναῷ τῶν Ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐτελέσθη καὶ πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ πρὸ τριετίας ἀποθανόντος Ἱερατ. Προϊσταμένου Νικολάου Ἀνδρεοπούλου καὶ ὡμίλησε δεόντως.

—Τὴν 17ην ἰδίου μηνὸς καλέσας ἐν τῇ Ἱ Ἀρχιεπισκοπῇ τὰ Συμβούλια καὶ τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους τῶν τριῶν Κοινοτικῶν Ναῶν συνεσκέφθη μετ' αὐτῶν πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἱδρυθῇ ἀπὸ κοινοῦ ἓν ἡμερήσιον Ἑλληνοαμερικανικὸν Σχολεῖον κάπου ἐν Μπροῦκλυν τὸ ὁποῖον καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ Ἑλληνόπαιδα καὶ τῶν τριῶν Κοινοτήτων.

—Τὴν 19ην ἰδίου μηνὸς προήδρευσε τῆς συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις σχετικαὶ μὲ τὸ ἔργον τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν.

—Τὴν 23ην Ἰουλίου, προσκληθείς, ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ ἐν Μπροῦκλυν Ἱ. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐξῆρε δὲ τὸ ἔργον τοῦ Παγχιακοῦ Συλλόγου ἐν Ἀμερικῇ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς τῆς πολιούχου τῶν Χίων Ἁγίας Μαρκέλλης.

—Τὴν 26ην Ἰουλίου προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Τὴν 27ην ἰδίου μηνὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Νικ. Βαβούδη, Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, μετέβη εἰς Μπράντσβιλ, Ν. J., πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόσε ὁμογενῶν προσκόπων τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Νικ. Ἠλιοπούλου καὶ ὡμίλησε πρὸς αὐτούς.

—Τὴν 28ην παρευρέθη εἰς τὴν ὑποδοχὴν ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. κ. Γερμανοῦ ἀναχωρήσαντος τὴν ἑπομένην διὰ Λονδῖνον.

—Τὴν 29ην ἰδίου μηνός, ἀνελθὼν εἰς Τσίκοπη Φὼλς, Μασσ., εἶχε σύσκεψιν μετὰ τῶν ἀξιωματούχων τῶν Συλλόγων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, τὸ δὲ ἑσπέρας ἔψαλε Μέγαν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς εἰρημένης Κοινότητος.

—Τὴν ἑπομένην, ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ ἐχειροτόνησε διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρούκλαϊν, Μασσ., Φιλήμονα Παγιάτην καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἰ. Ἀκολουθίαι, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἔκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, $3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... $5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, $5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πίναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος $5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. $3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἤτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... $2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. $2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. $2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. $4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. $3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. $2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. $2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὑρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὑρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωΐδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμένα ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὕφος ἁπλοῦν. Σελ. 160. $1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήν. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.OD. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.